ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lietas Nr.A420126721
Lietas arhīva Nr.AA43-0381-22/16
ECLI:LV:ADAT:2022:0630.A420126721.21.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2022.gada 30.jūnijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Indra Meldere,
tiesneses Inga Juhņeviča-Knoka un Sanita Kanenberga

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par Vides pārraudzības valsts biroja 2020.gada 12.novembra lēmuma Nr.10-04/68 atcelšanu, sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2021.gada 13.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts vides dienesta (turpmāk – dienests) Zemgales reģionālā pārvalde (turpmāk – pārvalde) 2020.gada 10.augustā izsniedza trešajai personai SIA „EcoLead" atļauju A kategorijas piesārņojošai darbībai Nr.ZE20IA0001 (turpmāk – Atļauja). Atļauja izsniegta nolietotu svina akumulatoru pārstrādei (turpmāk – darbība) Jelgavas ielā 21, Kalnciemā, Kalnciema pagastā, Jelgavas novada (turpmāk – darbības vieta).

[2] Izskatot pieteicējas /pers. A/ apstrīdēšanas iesniegumu par Atļauju, Vides pārraudzības valsts birojs (turpmāk – birojs) ar 2020.gada 12.novembra lēmumu Nr.10-04/68 (turpmāk – Lēmums) Atļauju atstāja negrozītu.

Lēmums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[2.1] No 2012.gada līdz 2015.gadam darbībai tika veikts ietekmes uz vidi novērtējums (turpmāk – IVN), un par tā ietvaros sagatavoto IVN ziņojumu (turpmāk – IVN ziņojums) birojs 2015.gada 5.janvārī sniedza atzinumu Nr.1 (turpmāk – Atzinums).

[2.2] Nolietotie svina akumulatori atbilstoši Ministru kabineta 2011.gada 19.aprīļa noteikumiem Nr.302 „Noteikumi par atkritumu klasifikatoru un īpašībām, kas padara atkritumus bīstamus" (turpmāk – Bīstamo atkritumu noteikumi) klasificējami kā bīstamie atkritumi (atkritumu klase 160601). Plānotais pārstrādes apjoms – līdz 15 000 t nolietotu svina akumulatoru gadā un līdz 8700 t saražota svina un svina sakausējumu gadā. Paredzamais svina atgūšanas rādītājs norādīts ≥ 98% no svina daudzuma nolietotajos akumulatoros.

[2.3] Jelgavas novada pašvaldības dome 2015.gada 28.janvārī pieņēma lēmumu (prot Nr.1, 24.§), ar kuru akceptēja paredzēto darbību. Domes lēmums tika pārsūdzēts tiesā (lieta Nr.A420168915), un ar Senāta 2018.gada 7.maija spriedumu atstāts negrozīts Administratīvās apgabaltiesas 2016.gada 21.decembra spriedums, ar kuru pieteikums noraidīts.

[2.4] Darbības vieta atbilst teritorijas plānojumam, un darbība atbilst atļautajam konkrētās teritorijas izmantošanas veidam.

[2.5] Atļauja izsniegta, pamatojoties uz Atzinumu, uz kura pamata izdots domes lēmums, kurš nav terminēts, līdz ar to nav nepieciešams jauns IVN.

[2.6] Atļaujas izsniegšanas brīdī bija izstrādāta rūpniecisko avāriju novēršanas programma.

[2.7] Ar Atļauju netiek pārkāpti Atkritumu apsaimniekošanas valsts plānā 2013.–2020.gadam (arī 2021.–2028.gadam) noteiktie pienākumi un uzdevumi.

[2.8] Nedz Atkritumu apsaimniekošanas valsts plāns 2013.–2020.gadam, nedz Atkritumu apsaimniekošanas likums vispārēji nenoteic, ka Latvijā nebūtu pieļaujams ievest atkritumus reģenerācijai no citām valstīm.

[2.9] Ar Atļauju nav pārkāpts Jelgavas novada pašvaldības 2011.gada 23.novembra saistošo noteikumu Nr.14 „Par Jelgavas novada teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumiem" (turpmāk – saistošie noteikumi Nr.14) 2.2.1., 2.6.1. un 2.9.apakšpunkts.

[2.10] Ar Atļauju netiek atļauts veikt tādu piesārņojošu darbību, kas radītu pārmērīgu un nepieļaujamu ietekmi uz cilvēku veselību vai vidi, kā arī Atļaujas izdošanas procesā nav pārkāptas normatīvo aktu prasības, tai skaitā prasības, kas paredzētas, lai sabiedrība var pilnvērtīgi realizēt līdzdalības tiesības ar vidi saistītu lēmumu pieņemšanā un tiesības uz vides informāciju.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicēja vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[3.1] Atļauja nav izsniegta likumīgi, jo sākotnēji nav likumīgs domes lēmums. Domes lēmums ir pretrunā ar saistošo noteikumu Nr.14 2.punktā noteikto.

[3.2] Lielupe ir atzīta par riska objektu. Savukārt trešās personas darbība saistīta ar bīstamo atkritumu pārstrādi. Projekts paredz ķīmisko vielu un to savienojumu pastāvīgas emisijas gaisā, bīstamo atkritumu un to pārstrādes atkritumu uzglabāšanu teritorijā.

[3.3] Darbība ir pretrunā ar teritorijas izmantošanas veidu. Jelgavas novadā ir noteiktas rūpnieciskās apbūves teritorijas (R), kurās noteikts plānotais (atļautais) teritorijas izmantošanas veids – rūpnieciskā apbūve. Teritorijas ir dalītas apakšgrupās: ražošanas objekti un noliktavas (RR) un derīgo izrakteņu ieguves teritorijas (RD). Jelgavas novada teritorijas plānojuma 2011.–2023.gadam grafiskā daļa Kalnciema pagasta teritoriju darbības vietā nosaka kā (RR) teritoriju, kas paredzēta vieglajai rūpniecībai, tostarp atkritumu pārstrādei, taču plānotā darbība nav vieglā rūpniecība. Kalnciema pagastā vispār nav noteikta neviena vieta darbiem ar bīstamiem atkritumiem, tā ir sevišķa atkritumu kategorija, tāpēc ir jāievēro piesardzības princips.

[3.4] Atļauja ir pretrunā ar Atkritumu apsaimniekošanas valsts plāna 2013.–2020.gadam 2.6.3.sadaļā noteikto.

[3.5] Birojs ignorējis apstākli, ka domes lēmums ir pretrunā saistošo noteikumu Nr.14 2.2.1,, 2.6.1. un 2.9.1.apakšpunktam, jo visā Jelgavas novada teritorijā nav pieļaujama darbība, kas samazina ekoloģisko stabilitāti. Savukārt A kategorijas piesārņojums ir ekoloģiskās stabilitātes izmaiņas.

Atbilstoši teritorijas plānojuma un saistošo noteikumu Nr.14 5.2.5.apakšpunkta nosacījumiem teritorijā – ražošanas objekti un noliktavas (RR) – pieļauj rūpnieciskās ražošanas uzņēmumu un atkritumu apsaimniekošanas uzņēmumu apbūvi, taču regulējums neparedz bīstamo atkritumu pārstrādi, uzglabāšanu.

[3.6] Atkritumu apsaimniekošanas likuma 42.panta otrā daļa nepieļauj atkritumu ievešanu Latvijā apglabāšanai, arī sadedzināšanai vai ilgstošai uzglabāšanai. Darbība klasificējama kā atkritumu reģenerācija, kuras rezultātā no ievestiem atkritumiem pārstrādei tiks atdalīti arī toksiski atkritumi apglabāšanai Latvijas poligonos, kas vērtējams kā Atkritumu apsaimniekošanas likuma 42.panta otrās daļas pārkāpums.

[3.7] Birojs saistībā ar iespējamo piesārņojuma nokļūšanu Lielupē un tās kvalitātes mērķiem apzināti interpretē piesārņojuma veidu – izmeši atmosfērā –, tomēr piesārņojums nokrišņu veidā nonāks vidē – upē, augsnē. Neviens hidroizolēts segums nespēj aizturēt iespējamo avārijas risku rezultātā ķimikāliju nonākšanu augsnē (gruntsūdeņos). Tiek ignorēti ķīmiķu viedokļi. Atzinuma 6.1.5.3.apakšpunktā secināts, ka atbilstoši trešās personas sagatavotajam ziņojumam prognozēts, ka darbība būs klasificējama kā augstākā riska līmeņa objekts.

[3.8] Darbības vieta pēc ietekmes uz vidi novērtējuma datumiem ir plūdu apdraudēta, bet Aizsargjoslu likums nosaka noteikt aizsargjoslu uz visu applūstošo teritoriju, turklāt upes aizsargjoslā vispār nedrīkst būvēt bīstamus objektus.

[3.9] Iesnieguma Atļaujas saņemšanai sabiedriskā apspriešana nenotika, nebija publicēti visi lēmumi. Ir konstatējami pārkāpumi sabiedrības informēšanas un līdzdalības nodrošināšanā.

[3.10] Saskaņā ar likuma ,,Par piesārņojumu" 28.pantu atļaujas iesniegumam netika pievienots pamatziņojums par augsnes un pazemes ūdeņu kvalitāti iekārtas teritorijā (turpmāk – pamatziņojums), atzinums un ziņojums.

[3.11] Darbība, kuras rezultātā sagaidāma svina emisija 111 t gadā, pārkāpj bērnu intereses saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likumu.

[3.12] Darbības jaudai vajadzēs importēt no ārzemēm lielāku pārstrādājamo bateriju resursu.

[3.13] Atļaujas izsniegšanas procesā ir ignorēti Latvijas Hidroekoloģijas institūta iebildumi par projekta realizāciju saistībā ar nopietno vides risku.

[3.14] Tika ignorēts Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskā institūta ,,BIOR" (turpmāk – BIOR) ieteikums veikt zivsaimniecības ekspertīzi.

[3.15] Projekts neatbilst labāko pieejamo tehnisko paņēmienu prasībām, jo paredz savākt sniega un lietus noteces tikai no cietiem segumiem (asfalts, jumti), bet 0,7 ha atklātas grunts teritorijas atstāj bez aizsardzības.

[3.16] Sabiedrībai ir jābūt pieejamam pilnam risku novērtējumam, taču pieprasījumi tiek ignorēti.

[3.17] Projekts neatbilst ,,Ūdens Struktūrdirektīvai", jo darbība nelabvēlīgi ietekmēs Lielupi.

[3.18] Trešā persona atteikusies Jelgavas novada domei sniegt monitoringa datus reizi mēnesī, piekrita sniegt reizi ceturksnī, tādējādi izvairoties sniegt kritiski svarīgu informāciju.

[3.19] Pēc Atļaujas izsniegšanas izveidota biroja Riska novērtēšanas komisija, kura konstatēja daudzus projekta trūkumus, kurus uzdots novērst trešajai personai.

[4] Birojs tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms, atsaucoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem, papildus norādot turpmāko.

[4.1] Darbība, kurai izsniegta atļauja, nav pretrunā teritorijas plānojumam. Pieteicējas iebildumu izvērtējums ir jau ietverts Lēmumā. Arī iebildumi saistībā ar pieteicējas bažām par piesārņojuma netiešo nokļūšanu ūdensobjektos (caur emisijām atmosfērā) ir jau vērtēti atļaujas izdošanas procesā un Lēmumā, konstatējot gan nepieciešamo rīcību risku pārvaldībai, gan īstenojamos kontroles un monitoringa risinājumus.

[4.2] Darbība nav pretrunā ar Atkritumu apsaimniekošanas valsts plānu 2013.–2020.gadam, kā arī nav pretrunā ar jauno Atkritumu apsaimniekošanas valsts plānu 2021.–2028.gadam, saskaņā ar kuru baterijas un akumulatori ir sadzīves bīstamo atkritumu grupa, kam tiek prognozēts visstraujākais apjomu pieaugums.

[4.3] Darbība nav atkritumu ievešana apglabāšanai. Argumenti un apsvērumi saistībā ar Atkritumu apsaimniekošanas likuma 42.pantu ir ietverti Lēmumā.

[4.4] Darbība nekvalificējas kā augstākā riska līmeņa objekts Ministru kabineta 2016.gada 1.marta noteikumu Nr.131 ,,Rūpniecisko avāriju riska novērtēšanas kārtība un riska samazināšanas pasākumi" (turpmāk – Avāriju riska noteikumi) izpratnē. Šis jautājums ir vērtēts Lēmumā, secinot, ka likuma ,,Par piesārņojumu" 25.panta otrās daļas 2.punkta nosacījumi ir ievēroti.

[5] Trešā persona SIA „EcoLead" tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā un tā papildinājumos norāda, ka pieteikumu uzskata par nepamatotu, bet Lēmumu par tiesisku. Papildus norādīts turpmāk minētais.

[5.1] Atbilstoši Jelgavas novada teritorijas plānojumam, saistošo noteikumu Nr.14 5.2.5.punktam un Ministru kabineta 2013.gada 30.aprīļa noteikumu Nr.240 ,,Vispārīgie teritorijas plānošanas, izmantošanas un apbūves noteikumi" (turpmāk – Apbūves noteikumi) 3.pielikumam rūpnieciskās apbūves teritorijā ir atļauta ne tikai vieglā rūpniecība, bet arī metālapstrādes un mašīnbūves, kā arī ķīmiskās rūpniecības uzņēmumu, atkritumu pārstrādes uzņēmumu un līdzīgu uzņēmumu, tai skaitā uzņēmumu, kuru darbība var radīt būtisku piesārņojumu, apbūve un infrastruktūra, kā arī atkritumu (tai skaitā sadzīves, ražošanas un bīstamo atkritumu) savākšanas, pārkraušanas, šķirošanas, uzglabāšanas, reģenerācijas un apglabāšanas vietu apbūve. Turklāt 2012.gada 6.novembrī Jelgavas novada pašvaldība trešajai personai izsniedza apliecinājumu Nr.3-14.2/2191, ka darbība atbilst Jelgavas novada teritorijas plānojumam.

[5.2] Trešā persona savus aprēķinus par pārstrādājamo akumulatoru apjomu ir balstījusi gan uz valsts statistikas pārskatiem par atkritumiem, gan citiem informācijas avotiem, kas ļauj aptuveni paredzēt nolietoto akumulatoru apjomu. Turklāt Atkritumu apsaimniekošanas valsts plāna 2021.–2028.gadam projektā norādīts, ka nolietotie akumulatori ir viena no nedaudzajām atkritumu kategorijām, kurām šajā plānošanas periodā ir sagaidāms apjoma pieaugums.

[5.3] Domes lēmums ir pieņemts atbilstoši normatīvajam regulējumam, ievērojot Atzinumā un IVN ziņojumā izvirzītos un iekļautos obligātos nosacījumus piesārņojošai darbībai un tās veikšanas vietai. Šo nosacījumu izpildi dienests atkārtoti vērtēja, izsniedzot Atļauju, jo darbība nav uzsākama un veicama, ja nav izpildīti IVN ietvaros noteiktie obligātie nosacījumi.

[5.4] Nav Atkritumu apsaimniekošanas likuma 42.panta otrās daļas pārkāpuma, jo trešā persona neplāno un neveic atkritumu ievešanu Latvijā apglabāšanai. Tā veiks tikai atkritumu – nolietoto akumulatoru – reģenerāciju. Reģenerācijas procesā radušies atkritumi tiks apsaimniekoti atbilstoši Atļaujā iekļautajiem nosacījumiem.

[5.5] Trešā persona pēc dienesta norādījumiem ir izstrādājusi rūpniecisko avāriju novēršanas programmu un iesniegusi to birojam.

[5.6] Pieteicēja tiesai nav norādījusi, kādiem tieši Lēmumā ietvertiem argumentiem viņa nepiekrīt, bet gan pēc būtības tikai atkārtojusi daļu no apstrīdēšanas iesniegumā ietvertajiem iebildumiem.

[5.7] Atļaujā paredzētā darbības vieta neatrodas ne Lielupes aizsargjoslā, ne applūstošās teritorijas robežās.

[5.8] Atļaujas iesnieguma sabiedriskā apspriešana notika atbilstoši likuma ,,Par piesārņojumu", Ministru kabineta 2010.gada 30.novembra noteikumiem Nr.1082 ,,Kārtība, kādā piesakāmas A, B un C kategorijas piesārņojošas darbības un izsniedzamas atļaujas A un B kategorijas piesārņojošo darbību veikšanai" (turpmāk – Atļauju izsniegšanas noteikumi), Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma noteiktajai kārtībai. Ne dienests Atļaujas izsniegšanas procesā, ne birojs pieteicējas apstrīdēšanas iesnieguma izskatīšanas procesā nekonstatēja pārkāpumus sabiedriskās apspriešanas procesā.

[5.9] Pieteicēja nepamatoti norāda, ka bez tiesiska pamata neesot publicēts dienesta lēmums, ar kuru operatoram noteikta obligāta prasība sagatavot drošības pārskatu, jo dienesta pārvaldes vēstule par nepieciešamību izstrādāt rūpniecisko avāriju novēršanas programmu nav lēmums un dienestam nav pienākuma to publicēt. Pieteicējai tika sniegta atbilde, ka ar šo vēstuli un rūpniecisko avāriju novēršanas programmu ir iespēja iepazīties.

[5.10] Avāriju riska noteikumi stājās spēkā 2016.gada 5.martā un aizstāja Ministru kabineta 2005.gada 19.jūlija noteikumus Nr.532 ,,Noteikumi par rūpniecisko avāriju riska novērtēšanas kārtību un riska samazināšanas pasākumiem" (turpmāk – noteikumi Nr.532). Šo normatīvo aktu izmaiņu ietvaros likumdevējs Atļaujā paredzētajai darbībai vairs nenoteica nepieciešamību izstrādāt drošības pārskatu sakarā ar to, ka tā nekvalificējas kā augstāka riska līmeņa objekts.

[5.11] Atļaujas iesniegums bija pieejams dienesta mājas lapā. Visi materiāli, kas saistīti ar sabiedrisko apspriešanu, bija pieejami dienestā, SIA ,,ELLE" un Jelgavas novada domes tīmekļa vietnē. Atļauja ir publicēta dienesta Atļauju reģistrā. Rūpniecisko avāriju novēršanas programma netiek publicēta, bet birojs savā tīmekļa vietnē norāda, kur ar to var iepazīties. Monitoringa rezultātus trešā persona ir nosūtījusi dienesta pārvaldei un Jelgavas novada domei, tie ir publicēti trešās personas mājas lapā (*http://www.lbr.lv/lv/19/19*) atbilstoši Atļaujas nosacījumiem. Par kontroles rezultātiem norādāms, ka šobrīd dienesta pārvalde kontroles objektā nav bijusi, tādēļ šādu rezultātu nemaz nav. To datu publicēšana ir dienesta pārvaldes atbildība.

[5.12] Atzinumā ir konstatēts, ka darbības īstenošana, ievērojot izvirzītos obligātos nosacījumus, neradīs augsnes un pazemes ūdeņu piesārņojumu iekārtas teritorijā, līdz ar to pamatziņojums nebija jāsagatavo, jo likuma ,,Par piesārņojumu" 29.panta sestajā daļā iekļautais nosacījums neizpildās. Dienesta pārvalde, pieņemot Atļaujas iesniegumu un neprasot papildus iesniegt pamatziņojumu, ir apliecinājusi, ka šī norma ir izpildīta. Normatīvajos aktos nav iekļauta prasība Atļaujas iesniegumam pievienot IVN ziņojumu, jo tie ir divi neatkarīgi un secīgi administratīvie procesi.

[5.13] Kopējais gaisu piesārņojošo vielu emisiju apjoms ir 111 tonnas gadā, bet nevienai no gaisu piesārņojošajām vielām nav pārsniegts gaisa kvalitātes normatīvs vai mērķlielums, kas noteikts cilvēku veselības un ekosistēmu aizsardzībai. Pretēji apgalvotajam svina emisijas ir 0,2 tonnas gadā, nevis 111 tonnas gadā. Šis jautājums ticis skatīts administratīvajā lietā Nr.A420168915, kur spriedums ir stājies spēkā.

[5.14] Par pieteicējas minēto bateriju pārstrādes plānoto apjomu un resursu importēšanu jaudas nodrošināšanai norādāms, ka tas ir tikai pieteicējas subjektīvs viedoklis.

[5.15] Atļaujas izsniegšanas procesa ietvaros nav ignorēts Latvijas Hidroekoloģijas institūta viedoklis, jo, kā to apliecina Atļaujas 8.1.punktā iekļautais, Atļaujā iebildumi tieši ir ņemti vērā, izvirzot nosacījumus Atļaujas ,,C" sadaļā, t.sk. 24.tabulā (ūdens objektos noteikts grunts sedimentu un virszemes ūdens monitorings).

[5.16] Attiecībā uz BIOR viedokli par zivsaimniecības ekspertīzes nepieciešamību norādāms, ka tas jau tika vērtēts, sagatavojot IVN ziņojuma gala redakciju. Tāpat to ņēma vērā birojs, sniedzot Atzinumu par IVN ziņojumu. Šāds BIOR viedoklis ir nepamatots un tam nevar piekrist, jo trešā persona nenovadīs notekūdeņus Lielupē.

[5.17] Darbības vieta ir sadalīta ,,tīrajā zonā" un ,,darba zonā". ,,Tīrā zona" ietver objektus, kas nerada risku piesārņot lietus ūdeņus ar svinu vai citiem metāliem. ,,Darba zonā" ir iekļauta tā teritorijas daļa, kurā lietus ūdeņos var nonākt svinu un citus metālu (piemēram, alvu, arsēnu) saturošas cietās daļiņas. Katrai no šīm zonām ir noteikts atšķirīgs lietus ūdens savākšanas un tālākās izmantošanas veids. Minētais pilnībā atbilst labākajiem pieejamiem tehniskajiem paņēmieniem.

[5.18] Pieteicēja nepareizi uzskata, ka jebkurai personai ir jābūt brīvi pieejamam pilnam risku novērtējumam (pieteicēja ar to domā rūpniecisko avāriju novēršanas programmu). Atbilstoši Avāriju riska noteikumu 59.punktam trešās personas izstrādātais civilās aizsardzības plāns, kā arī rūpniecisko avāriju novēršanas programma ir uzskatāma par ierobežotas pieejamības informāciju un sabiedrībai ir pieejamas tikai saīsinātas redakcijas, ar ko pieteicēja ir iepazinusies atbilstoši pieteikuma papildinājumos apgalvotajam. Nekādus papildu pieprasījumus no pieteicējas trešā persona nav saņēmusi.

[5.19] IVN ziņojums ir dokuments, kurā tiek skrupulozi izvērtēta atbilstība Eiropas Parlamenta un Padomes 2000.gada 23.oktobra Direktīvai 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (pieteicējas sauktā ,,Ūdens Struktūrdirektīva"), kuras regulējums Latvijā ir pārņemts Ūdens apsaimniekošanas likumā. Atzinumā nav konstatēta nelabvēlīga ietekme uz Lielupi.

[5.20] Pieteicēja bez jebkāda pamatojuma nepareizi norāda, ka trešā persona esot atteikusies Jelgavas novada domei sniegt monitoringa datus reizi mēnesī. Monitoringa datu sniegšanas biežums Atļaujas iesnieguma izskatīšanas procesā tika izvērtēts, jo pēc trešās personas pamatojuma Jelgavas novada dome akceptēja monitoringa datu iesniegšanu reizi ceturksnī.

[6] Ar Administratīvās rajona tiesas 2021.gada 13.oktobra spriedumu pieteicējas pieteikums noraidīts. Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[6.1] Lietā ir pārbaudāmi šādi pieteicējas norādītie argumenti par Atļaujas izdošanas prettiesiskumu: 1) Atļaujas iesnieguma sabiedriskā apspriešana nenotika atbilstošā kārtībā; 2) Atļauja ir izsniegta, pamatojoties uz prettiesisku domes lēmumu, Atļaujas iesniegumam netika pievienots pamatziņojums, Atzinums un IVN ziņojums; 3) darbība ir pretrunā ar teritorijas izmantošanas veidu un teritorijas plānojumu; 4) Atļauja ir pretrunā ar Atkritumu apsaimniekošanas valsts plānu 2013.–2020.gadam; 5) Atkritumu apsaimniekošanas likuma 42.panta otrā daļa nepieļauj atkritumu ievešanu Latvijā apglabāšanai, no ārzemēm tiks importēti lielāki pārstrādājamo bateriju resursi; 6) ir pārkāpts saistošo noteikumu Nr.14 2.2.1., 2.6.1. un 2.9.1.apakšpunkts, darbība nelabvēlīgi ietekmēs Lielupi; 7) darbība būs klasificējama kā augstākā riska līmeņa objekts un būs saistīta ar bīstamo atkritumu pārstrādi un to pārstrādes atkritumu uzglabāšanu teritorijā ar risku nonākt vidē; 8) nebija publicēti visi lēmumi, sabiedrībai nav pieejama informācija par avāriju risku novērtējumu; 9) pēc Atļaujas izsniegšanas biroja Riska novērtēšanas komisija konstatēja daudzus projekta trūkumus, kurus uzdots novērst trešajai personai.

[6.2] Pieteicēja norāda, ka Atļaujas iesnieguma sabiedriskā apspriešana nenotika, nebija publicēti visi lēmumi, vispārīgi norāda uz trūkumiem sabiedrības informēšanas un līdzdalības nodrošināšanā.

[6.2.1] Izvērtējot pirms Atļaujas izsniegšanas veiktās sabiedrības informēšanas un sabiedrības līdzdalības nodrošināšanas darbības, tiesa nav konstatējusi pārkāpumus sabiedriskās apspriešanas nodrošināšanā. Sabiedrībai, tajā skaitā pieteicējai, ir tikušas nodrošinātas tiesības izteikt savu viedokli par paredzēto darbību.

Atļaujas 8.punktā norādīts, ka sabiedrībai tika paziņots par plānoto sabiedrisko apspriešanu atbilstoši Atļauju izsniegšanas noteikumu 38.punktā noteiktajam. Atļaujas 8.1.punktā norādīts, ka tika organizētas vairākas sabiedriskās apspriešanas sanāksmes, tajā skaitā papildu informatīvā sanāksme 2020.gada 7.jūlijā, izmantojot e-pasta starpniecību. 2020.gada 2.jūlijā pietecēja personīgi tika uzaicināta piedalīties klātienē trešās personas organizētajā papildu informatīvajā sanāksmē 2020.gada 7.jūlijā plkst.17.30, bet 2020.gada 6.jūlijā pieteicēja atteicās no piedalīšanās šajā sanāksmē klātienē.

[6.2.2] Atļaujas 8.punktā arī ir izvērtēti sabiedrības priekšlikumi. Atļaujā norādīts, ka sabiedriskās apspriešanas ietvaros un pēc 2020.gada 30.maija dienesta pārvaldē tika saņemti ~60 iedzīvotāju viedokļi par Atļaujas izsniegšanu. Iedzīvotāju viedokļi, jautājumi un trešās personas atbildes (ar 2020.gada 11.jūnija papildinājumiem) iekļauti sabiedriskās apspriešanas 2020.gada 18.maija protokolā Atļaujas 16.pielikumā un trešās personas skaidrojumos Atļaujas 17.pielikumā).

Sabiedrības priekšlikumi ņemti vērā, izvirzot nosacījumus atļaujas ,,C" sadaļā, t.sk. rūpniecisko avāriju novēršanas programmas saskaņošanu birojā pirms rūpnīcas darbības uzsākšanas.

[6.2.3] Tiesa nav konstatējusi, ka būtu pārkāptas no likuma ,,Par piesārņojumu" un Atļauju izsniegšanas noteikumiem izrietošās prasības sabiedriskās apspriešanas procedūrai, ievērojot attiecīgajā laikā spēkā esošā Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma un Ministru kabineta 2020.gada 12.marta rīkojuma Nr.103 ,,Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu" (turpmāk – rīkojums Nr.103) 40.4.apakšpunkta nosacījumu par attālinātu apspriešanu.

Tiesa secinājusi, ka sabiedriskā apspriešana tika izsludināta un notika atbilstoši Atļauju izsniegšanas noteikumu III sadaļas prasībām, ievērojot rīkojuma Nr.103 prasības.

[6.3] Pieteicēja norādījusi, ka Atļauja izdota, pamatojoties uz prettiesisku domes lēmumu.

[6.3.1] Ar domes lēmumu pašvaldība ir akceptējusi trešās personas darbību konkrētajā darbības vietā. 2015.gada 5.martā, pamatojoties uz vairāku Kalnciema iedzīvotāju pieteikumu, tika ierosināta administratīvā lieta Nr.A420168915 par domes lēmuma atcelšanu. Pieteicēja šajā lietā pārstāvēja iedzīvotāju intereses. Pieteikumā pieteicēji iebilda pret paredzēto darbību kā tādu, kā arī pieļautajiem sabiedrības līdzdalības tiesību pārkāpumiem IVN procedūrā.

Administratīvās lietas Nr.A420168915 ietvaros tika pārbaudīts domes lēmuma – darbības akcepta – tiesiskums. Tiesvedība noslēdzās ar Senāta 2018.gada 7.maija spriedumu lietā Nr.SKA-356/2018, ar kuru atstāts negrozīts Administratīvās apgabaltiesas 2016.gada 21.decembra spriedums, ar kuru pieteikums noraidīts.

Apgabaltiesa ir izvērtējusi domes lēmuma pamatojumu pēc būtības un secinājusi, ka domes lēmums citstarp pamatots ar IVN procedūrā izstrādātajiem dokumentiem. IVN gaitā savukārt ir izvērtēta paredzētās darbības iespējamā ietekme uz vidi un tās būtiskums, apsvērtas iespējas, kā to mazināt, kā arī paredzēti konkrēti nosacījumi, kas darbības ierosinātājam jāņem vērā turpmākajā projekta īstenošanas gaitā. Minētais citstarp aptver arī vērtējumu par tiem sabiedrības iebildumiem, kas attiecas uz paredzētās darbības īstenošanu konkrētajā vietā, proti, Lielupes krastā. Sabiedrības (iedzīvotāju un kompetento institūciju) iebildumu sakarā ir aktualizēts IVN ziņojums, kā arī šie iebildumi detalizēti ir vērtēti arī biroja Atzinumā. Savukārt, izvērtējot šos iebildumus, birojs ir secinājis, ka paredzētā darbība tās iecerētajā vietā ir pieļaujama, ievērojot Atzinumā un attiecīgi paredzētās darbības akceptā izvirzītos nosacījumus.

Senāts minētajā lietā ir atzinis, ka, lemjot par atļaujas piesārņojošās darbības veikšanai izdošanu, patstāvīgi risināmi jautājumi par tādu nosacījumu izvirzīšanu, kas attiecas tieši uz tām tiesiskajām attiecībām, kas tiktu nodibinātas ar attiecīgo administratīvo aktu.

Tādējādi domes lēmuma tiesiskums pārbaudīts administratīvās lietas Nr.A420168915 ietvaros un, lemjot par Atļaujas tiesiskumu, tiesa atkārtoti nepārvērtē spēkā esošā spriedumā izdarītos secinājumus. Tiesai jāvērtē Atļaujas izdošanas tiesiskums atbilstoši normatīvajam regulējumam, kas regulē atļaujas izdošanu.

[6.3.2] Saskaņā ar likuma ,,Par piesārņojumu" 25.panta otrās daļas 1.punktu A kategorijas atļauju izsniedz, ja darbībai ir veikts IVN un izdots atzinums par paredzētās darbības akceptu. Savukārt likuma 28.panta ceturtā daļa noteic, ka dienests, izsniedzot atļauju piesārņojošas darbības veikšanai, kurai saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir nepieciešams IVN, izvērtē un ņem vērā IVN ziņojumu un ievēro biroja atzinumā izvirzītās prasības par IVN ziņojumu. Saskaņā ar likuma ,,Par ietekmes uz vidi novērtējumu" 20.panta vienpadsmito daļu atzinums ir spēkā trīs gadus. Ja šajā laikā netiek pieņemts šā likuma 21.pantā minētais paredzētās darbības akcepts, veicams jauns ietekmes novērtējums.

Tiesa konstatējusi, ka Atļauja ir balstīta uz IVN ziņojumu un Atzinumu, pamatojoties uz kuru pieņemts domes lēmums par darbības akceptu, līdz ar to dienestam, izsniedzot Atļauju, ir saistoši minētie dokumenti, savukārt tiesai, izvērtējot Atļaujas tiesiskumu, tie nav jāpārvērtē.

[6.3.3] Pieteicēja atsaucas uz likuma ,,Par piesārņojumu" 28.panta $2.^1$ daļas 2.punktu, saskaņā ar kuru atļaujas iesniegumam pievieno pamatziņojumu, ja tas nepieciešams A kategorijas darbību veikšanai saskaņā ar šā likuma 29.panta sesto daļu. Pieteicēja atsaucas arī uz šā panta trešo daļu, saskaņā ar kuru iesniegumā norāda piesārņojošas darbības iespējamās alternatīvas un pamato, kādēļ izraudzīts attiecīgais variants. Ja minētās alternatīvas jau izskatītas, novērtējot ietekmi uz vidi, operators iesniegumam pievieno IVN ziņojumu un atzinumu par paredzētās darbības akceptu.

Tiesa konstatējusi, ka likuma ,,Par piesārņojumu" 29.panta sestā daļa paredz, ka pamatziņojums ir izstrādājams un pievienojams atļaujas iesniegumam tajā gadījumā, ja A kategorijas darbība ietver tādu bīstamo ķīmisko vielu lietošanu, ražošanu vai emisiju, kas var radīt augsnes un pazemes ūdeņu piesārņojumu iekārtas teritorijā.

Atzinuma 6.1.14.4.punktā birojs, novērtējis IVN ziņojumu, sabiedrības un iesaistīto institūciju un pašvaldību pārstāvju viedokļus, kā arī iepazinies ar plānoto sistēmu darbības ietekmju un apkārtnes vides stāvokļa monitoringu, secināja, ka veiktie aprēķini un novērtējums neliecina, ka paredzētās darbības rezultātā, ievērojot visus IVN ziņojumā norādītos tehnoloģiskos paņēmienus emisiju novēršanai un samazināšanai, varētu radīt vides, tai skaitā gaisa un ūdens piesārņojumu, kas pārsniegtu normatīvajos aktos noteiktās robežvērtības. Ņemot vērā gan apstākļus, kas raksturo darbības vietas izvēli, gan sabiedrības paustās bažas, un to, ka Latvijā līdz šim nav veikta līdzīga veida nolietotu svina akumulatoru pārstrāde (piesardzības princips), birojs norādīja par nepieciešamu izvirzīt stingrākas prasības, norādot nosacījumus, ar kādiem paredzētā darbība iespējama vai nav pieļaujama.

Atļaujas iesnieguma $21.^1$ punktā trešā persona norādīja, ka prasība pamatziņojuma izstrādāšanai uz trešo personu neattiecas, jo uzņēmums darbību vēl nav uzsācis.

Tādējādi tiesa atzinusi, ka pamatziņojums konkrētajā gadījumā nebija jāsagatavo, jo šobrīd paredzētā darbība neietver tādu bīstamo ķīmisko vielu lietošanu, ražošanu vai emisiju, kas var radīt augsnes un pazemes ūdeņu piesārņojumu iekārtas teritorijā.

[6.3.4] Atļaujas ,,C" sadaļā 10.1.3.punktā noteikts, ka darbība nav pieļaujama ar citiem tehnoloģiskajiem risinājumiem nolietotu svina akumulatoru pārstrādei, emisiju novēršanai un kontrolei kā IVN ziņojumā, Atzinumā un Atļaujā novērtētie, atbilstoši pārvaldes 2015.gada 23.februārī izsniegtajiem Tehniskajiem noteikumiem Nr.JE15TN0015 un pārvaldes 2019.gada 2.septembrī veiktajam ietekmes uz vidi sākotnējam izvērtējumam Nr.JE19SI0024.

Līdz ar to atļaujā ir ņemti vērā gan ziņojumā, gan atzinumā izvirzītie nosacījumi.

[6.4] Pieteicēja uzskata, ka darbības teritorijā pieļaujama tikai vieglās rūpniecības ražošanas uzņēmumu apbūve, kurai paredzētā darbība neatbilst.

[6.4.1] Konstatējams, ka atbilstoši Jelgavas novada teritorijas plānojuma 2011.–2023.gadam grafiskajai daļai darbības vieta atrodas plānotās (atļautās) izmantošanas teritorijā ,,Ražošanas objekti un noliktavas (RR)". Saskaņā ar saistošo noteikumu Nr.14 5.2.5.apakšpunktu šādās teritorijās iekļautas zemes vienības, uz kurām izvietoti tajā skaitā rūpnieciskās

ražošanas objekti un atkritumu apsaimniekošanas uzņēmumu teritorijas, ko atļauts izmantot tajā skaitā rūpnieciskās ražošanas uzņēmumu apbūvei un atkritumu apsaimniekošanas uzņēmumu apbūvei (1. un 5.punkts).

Apbūves noteikumu 39.punktā noteikts, ka rūpnieciskās apbūves teritorija (R) ir funkcionālā zona, ko nosaka, lai nodrošinātu rūpniecības uzņēmumu darbībai un attīstībai nepieciešamo teritorijas organizāciju, inženiertehnisko apgādi un transporta infrastruktūru. Saskaņā ar Apbūves noteikumu 40.punktu rūpnieciskās apbūves teritorijas galvenie izmantošanas veidi ir: rūpnieciskā apbūve un teritorijas izmantošana (40.1.apakšpunkts); tehniskā apbūve un teritorijas izmantošana (40.2.apakšpunkts).

Savukārt pieļaujamie rūpnieciskās apbūves teritorijas izmantošanas veidi precīzāk noteikti Apbūves noteikumu 3.pielikuma ,,Teritorijas izmantošanas veidu klasifikators" 13.punktā, kur viens no rūpnieciskās apbūves teritorijas izmantošanas veidiem ar kodu Nr.13002 ir smagās rūpniecības un pirmapstrādes uzņēmumu apbūve, kas saistīta ar ķīmiskās rūpniecības uzņēmumu, atkritumu pārstrādes uzņēmumu (ārpus atkritumu apglabāšanas poligoniem) un līdzīgu uzņēmumu (tai skaitā uzņēmumu, kuru darbība var radīt būtisku piesārņojumu) apbūvi un infrastruktūru (tai skaitā noliktavas, pievedceļi u.tml.), kā arī ar kodu Nr.13005 ietverta atkritumu apsaimniekošanas un pārstrādes uzņēmumu apbūve, proti, atkritumu (tai skaitā sadzīves, ražošanas un bīstamo atkritumu) savākšanas, pārkraušanas, šķirošanas, uzglabāšanas, pārstrādes, reģenerācijas un apglabāšanas vietu apbūve un nepieciešamā infrastruktūra.

Tiesa atzinusi, ka saistošo noteikumu Nr.14 5.2.5.apakšpunktā noteiktais teritorijas izmantošanas veids ,,Ražošanas objekti un noliktavas (RR)" atbilst rūpnieciskās apbūves teritorijas veidam Apbūves noteikumu 39.punkta izpratnē, un nedz saistošajos noteikumos Nr.14, nedz Apbūves noteikumos nav noteikts, ka šāda veida teritorijā būtu pieļaujami tikai vieglās rūpniecības objekti.

[6.4.2] Papildus norādāms, ka saskaņā ar trešās personas iesniegto Jelgavas novada pašvaldības 2012.gada 6.novembrī izsniegto apliecinājumu darbība atbilst Jelgavas novada teritorijas plānojumam. Arī Senāta 2018.gada 7.maija spriedumā lietā Nr.SKA-356/2018 konstatēts, ka nav strīda par to, ka trešās personas plānotā rūpnīca iecerēta vietā, kas pēc teritorijas plānojuma ietilpst šādai darbībai paredzētā zonā.

Ņemot vērā iepriekš minētos apstākļus, tiesai nav bijis pamats apšaubīt, ka trešās personas darbība atbilst teritorijas plānojumā paredzētajam teritorijas izmantošanas veidam.

[6.5] Pieteicēja uzskata, ka atļauja ir pretrunā ar Atkritumu apsaimniekošanas valsts plānu 2013.–2020.gadam.

Ņemot vērā pieteicējas norādītos argumentus un iepazīstoties ar Atkritumu apsaimniekošanas valsts plānu 2013.–2020.gadam, konstatējams, ka šā plāna 2.6.3.punktā norādīts pamatojums, kādēļ Latvijā savāktās baterijas pārsvarā tiek pārstrādātas citās valstīs (Igaunijā, Beļģijā un Francijā), proti: ,,Latvijā radītais un savāktais bateriju un akumulatoru atkritumu daudzums ir pārāk mazs, lai veidotu šeit atbilstošas pārstrādes jaudas".

Tiesas ieskatā minētais nav interpretējams kā aizliegums Latvijā veidot nolietoto akumulatoru pārstrādes rūpnīcu. Tiesa piekritusi biroja viedoklim, ka secinājums par iemesliem, kuru dēļ Latvijā nav attiecīgā veida pārstrādes rūpnīcas, nenoteic, ka šāda rūpnīca līdzīgi kā Igaunijā, Beļģijā vai Francijā nevarētu tikt veidota.

Savukārt Atkritumu apsaimniekošanas valsts plāna 2021.–2028.gadam 2.6.12.punktā norādīts, ka baterijas un akumulatori ir sadzīves bīstamo atkritumu grupa, kam tiek prognozēts visstraujākais apjomu pieaugums.

Tādējādi tiesa nav konstatējusi, ka Atļaujas izsniegšana būtu pretrunā Atkritumu apsaimniekošanas valsts plānā 2013.–2020.gadam (tāpat arī 2021.–2028.gadam) noteiktajam.

[6.6] Pieteicēja norāda, ka darbības rezultātā no ievestiem atkritumiem pārstrādei tiks atdalīti arī toksiski atkritumi apglabāšanai Latvijas poligonos, kas vērtējams kā Atkritumu apsaimniekošanas likuma 42.panta otrās daļas pārkāpums, jo nav pieļaujama atkritumu ievešana Latvijā apglabāšanai ar iespējamo piesārņojuma nokļūšanu Lielupē.

[6.6.1] Saskaņā ar Atļaujā norādīto atbilstoši Atkritumu apsaimniekošanas likuma 1.panta 28.punktam trešā persona ir bīstamo atkritumu pārstrādes iekārtas operators – persona, kura apsaimnieko atkritumu pārstrādes un reģenerācijas iekārtu un kurai saskaņā ar normatīvajiem aktiem par piesārņojumu ir jāsaņem A kategorijas piesārņojošas darbības atļauja. Trešā persona ir arī sadzīves, ražošanas un bīstamo atkritumu radītājs un apsaimniekotājs.

Atsaucoties uz Atkritumu apsaimniekošanas likuma 1.panta 13.punktu, 42.panta trešo daļu, tiesa secinājusi, ka Atkritumu apsaimniekošanas likums vispārēji nenoteic, ka Latvijā nebūtu pieļaujams ievest atkritumus reģenerācijai no citām valstīm, tas neizriet arī no Atkritumu apsaimniekošanas valsts plāna 2013.–2020.gadam (tāpat arī 2021.–2028.gadam). Likums izvirza noteiktus nosacījumus šādas darbības veikšanai.

[6.6.2] Atsaucoties uz Atkritumu apsaimniekošanas likuma 42.panta otro daļu, tiesa norādījusi, ka Latvijas teritorijā aizliegts ievest atkritumus apglabāšanai, arī sadedzināšanai, ja minētā darbība ir klasificējama kā atkritumu apglabāšana, vai ilgstošai uzglabāšanai.

Savukārt strīdus darbība klasificējama kā atkritumu reģenerācija. Šobrīd trešā persona neplāno veikt atkritumu ievešanu Latvijā apglabāšanai. No lietas materiāliem izriet, ka trešā persona veiks tikai atkritumu – nolietoto akumulatoru – reģenerāciju ar paredzēto svina atgūšanas rādītāju $\geq$ 98% no svina daudzuma nolietotajos akumulatoros. Reģenerācijas procesā radušies atkritumi apsaimniekojami atbilstoši Atļaujā iekļautajiem nosacījumiem.

Tādējādi secināms, ka ar paredzēto darbību netiek pārkāpta Atkritumu apsaimniekošanas likuma 42.panta otrā daļa.

[6.6.3] Par pieteicējas minēto bateriju pārstrādes plānoto apjomu un resursu importēšanu jaudas nodrošināšanai norādāms, ka Atļaujas 9.7.punktā noteikts, ka trešajai personai katru dienu jānodrošina uzņēmumā ievesto un izvesto atkritumu veidu/masas novērtēšana, reģistrācija, apsaimniekoto/radīto atkritumu daudzuma (apjoma), veida, izcelsmes, savākšanas biežuma un pārvadāšanas uzskaite, reģenerācijas vai apglabāšanas veidu un vietu uzskaite atbilstoši Ministru kabineta 2016.gada 13.decembra noteikumu Nr.788 ,,Noteikumi par atkritumu savākšanas un šķirošanas vietām" prasībām

un noteikumos atbilstošai veidlapai. Šādi tiks nodrošināts, ka operatora rūpnīcā tiks pieņemti un ievesti tikai tādi atkritumi, kas ir piemēroti apsaimniekošanai šajā objektā (svina akumulatori ar atkritumu kodu 160601).

Atļaujā konstatēts, ka trešā persona ieplānojusi pārstrādāt līdz 15 000 t/gadā nolietotu svina akumulatoru, kas atbilstoši Bīstamo atkritumu noteikumiem klasificējami kā bīstamie atkritumi, saražojot līdz 8700 tonnām svina un svina sakausējumu gadā, taču rūpnīcas darbība un tās rezultātā radītais piesārņojuma līmenis nepārsniegs normatīvajos aktos noteiktās prasības, stingri ievērojot Atļaujas nosacījumus un labākos pieejamos tehniskos paņēmienus. Minētais ir pamats uzskatīt, ka netiks radīta kaitīga ietekme uz vidi un cilvēku, tajā skaitā bērnu, veselību.

[6.7] Pieteicēja uzskata, ka tika pārkāpts saistošo noteikumu Nr.14 2.2.1.apakšpunkts.

[6.7.1] Saskaņā ar minēto noteikumu 2.1.1.apakšpunktu 2.nodaļas noteikumi attiecas uz visām teritorijām Jelgavas novadā, izņemot gadījumus, kad apbūves noteikumos noteikts citādi. Savukārt 2.2.1.apakšpunkts paredz, ka nevienā izbūves teritorijā netiek atļauta tāda zemes, ēku, būvju vai kādas to daļas izmantošana, kas rada augstāku iedzīvotāju apdraudējuma līmeni par maksimāli pieļaujamo un/vai būtisku piesārņojumu – nepieļaujami augstāku risku un/vai neatbilstību valsts vides aizsardzības un sabiedrības veselības institūciju vides kvalitātes normatīvo aktu prasībām, kā arī var apgrūtināt vai apdraudēt sabiedrisko drošību un cilvēku veselību ar uguns briesmām, troksni, smaku, pārmērīgu dūmu daudzumu un tamlīdzīgi.

No minētā secināms, ka Jelgavas novada teritorijā vispārīgi nav aizliegts īstenot minētās darbības, bet gan aizliegts īstenot tādu darbību, kas rada augstāku apdraudējumu nekā noteikts normatīvajos aktos, kā arī rada pārmērīgu ietekmi jeb tādu, kas pārsniedz attiecīgajam ietekmes veidam maksimāli pieļaujamo.

[6.7.2] Savukārt likuma ,,Par piesārņojumu" 13.panta pirmā daļa noteic, ka vides kvalitātes normatīvus iedala robežlielumos un mērķlielumos. Saskaņā ar panta otro daļu robežlielums ir saistošs jebkuram operatoram, kas veic vai ir paredzējis veikt piesārņojošu darbību, kuras izraisīta emisija var ietekmēt attiecīgo teritoriju. Atbilstoši panta trešajai daļai vides aizsardzības institūcijas, pieņemot lēmumu par atļaujas izsniegšanu un izstrādājot labāko pieejamo tehnisko paņēmienu izmantošanas nosacījumus, kā arī kontrolējot piesārņojošu darbību, ņem vērā noteiktos mērķlielumus. Saskaņā ar panta ceturto daļu operators, veicot piesārņojošu darbību, ierobežo emisiju, lai tā nepārsniegtu vides kvalitātes mērķlielumus, vai, ja tie ir pārsniegti, – pakāpeniski samazina emisiju līdz attiecīgajiem mērķlielumiem. Atsaucoties uz Senāta praksi, tiesa norādījusi, ka likumdevējs ir noteicis piesārņojošo vielu robežlielumus un mērķlielumus, ar kādiem ir iespējams veikt piesārņojošo darbību, atzīstot to par pieļaujamu piesārņojuma līmeni attiecībā uz vidi un nekaitīgumu cilvēkam. Tādējādi ne dienests, ne birojs nevar komersantam izvirzīt citas, augstākas prasības piesārņojošai darbībai.

Tiesa konstatējusi, ka Atļaujā ir izvērtēti normatīvos noteiktie vides kvalitātes robežlielumi un mērķlielumi, kas saistoši konkrētai darbībai. Attiecībā uz piesārņojošo vielu emisijām Atļaujā nav konstatēts, ka tās pārsniegs normatīvajos aktos noteiktos piesārņojošo vielu robežlielumus un mērķlielumus. Atļaujā izvērtēta darbības atbilstība normatīviem, kā arī atļaujas ,,C" sadaļā izvirzīti nosacījumi, kurus ievērojot, tiks nodrošināta normatīviem atbilstoša darbība.

[6.7.3] Atļaujā, ņemot vērā saistošo noteikumu Nr.14 2.2.1.apakšpunktā noteikto, atzīts, ka atļauja, kas izdodama saskaņā ar likuma ,,Par piesārņojumu" nosacījumiem, nepieciešama, lai noregulētu tādus paredzētās darbības īstenošanas un ietekmju pārvaldības nosacījumus, kas nodrošina vides un cilvēku veselības aizsardzību.

Šobrīd no Atļaujas neizriet, ka kādā no iespējamās darbības ietekmes jomām būtu konstatēti vides kvalitātes normatīvu pārsniegumi – noteiktie limiti pārsniegtu maksimāli pieļaujamos –, tiktu apgrūtināta vai pārmērīgi apdraudēta vide vai cilvēku veselība ar kādu no iespējamiem ietekmes veidiem.

[6.8] Pieteicēja uzskata, ka tika pārkāpts saistošo noteikumu Nr.14 2.6.1.apakšpunkts.

Saskaņā ar saistošo noteikumu Nr.14 2.6.1.apakšpunktu Jelgavas novada teritorijā nav pieļaujama darbība, kas izmaina kultūrvēsturiski izveidojušos ainavu, ekoloģiskas un estētiskas nozīmes ainavas elementus vai samazina bioloģisko daudzveidību un ekoloģisko stabilitāti, kas ir pretrunā ar teritorijas plānojuma mērķiem vai izraisa nevēlamas pārmaiņas dabas procesu norisēs, kā arī kultūrvēsturiskās vides un ainavu telpiskajā struktūrā. Atbilstoši 2.6.2.apakšpunktam, veicot saimniecisko darbību Jelgavas novada teritorijā, jāņem vērā tie spēkā esošie normatīvie akti, kas nosaka katras teritorijas izmantošanu un apsaimniekošanu.

Tiesa atzinusi, ka noteikumu Nr.14 2.6.1.apakšpunktā noteiktas vispārīgās nostādnes, kas piemērojamas tiktāl, ciktāl attiecīgs jautājums nav noregulēts speciālajās tiesību normās. Taču, ņemot vērā šajā lēmumā (*acīmredzot domāts spriedumā, apgabaltiesas piebilde*) konstatēto, ka atbilstoši saistošo noteikumu Nr.14 5.2.5.apakšpunktam konkrētajā teritorijā ir pieļaujama paredzētā darbība, nav pamata konstatēt, ka ar Atļauju būtu atļauts konkrētajā teritorijā īstenot darbību, kas neatbilstu saistošo noteikumu Nr.14 2.6.1.apakšpunktam.

[6.9] Pieteicēja uzskata, ka tika pārkāpts saistošo noteikumu Nr.14 2.9.1.apakšpunkts.

[6.9.1] Saistošo noteikumu Nr.14 2.9.1.apakšpunkts noteic, ka Jelgavas novada teritorijā atbilstoši normatīvajiem aktiem ir saistošs Lielupes upju baseinu apsaimniekošanas plāns.

[6.9.2] Atļaujā ņemts vērā Lielupes baseina apgabala apsaimniekošanas plāna 2016.–2021.gadam Vides pārskats, kurā noteikti Lielupes upju baseina apgabalā pastāvošie risku (slodžu) veidi, kas ietekmē gan virszemes ūdeņu fizikāli ķīmisko, gan ekoloģisko stāvokli.

Konstatēts, ka saskaņā ar Ministru kabineta 2011.gada 31.maija noteikumiem Nr.418 ,,Noteikumi par riska ūdensobjektiem" (1.pielikuma 3.tabulas 4.punkts) vispārīgi Lielupe Kalnciema teritorijā ir noteikta kā riska ūdensobjekts ar kodu L107, kam būtiskākie riska cēloņi ir punktveida piesārņojums (notekūdeņos esošie biogēni), izkliedētais piesārņojums un plūdu risks.

Atļaujas ,,B" sadaļas 7.punktā ir vērtēta Lielupes atrašanās darbības vietas tuvumā, tai skaitā varbūtējs applūšanas risks

un iespējamā piesārņojuma nokļūšana Lielupē, identificējot, kādi varētu būt iespējamie ietekmes veidi.

[6.9.3] Pieteicēja norāda, ka projekts neatbilst ,,Ūdens Struktūrdirektīvai", jo darbība nelabvēlīgi ietekmēs Lielupi.

Eiropas Parlamenta un Padomes 2000.gada 23.oktobra direktīva 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā, pieņemta ar mērķi nodrošināt iekšējo virszemes ūdeņu, pārejas ūdeņu, piekrastes ūdeņu un gruntsūdeņu aizsardzību. Minētās direktīvas tiesību normas iekļautas arī Ūdens apsaimniekošanas likumā.

Atļaujā konstatēts, ka rūpnīcas darbības rezultātā nav plānotas tiešas emisiju izplūdes virszemes ūdeņos, līdz ar to rūpnīcas normālas ekspluatācijas apstākļos nav pamata bažām par piesārņojuma novadīšanu virszemes ūdeņos, tajā skaitā Lielupē. Rūpnīcas ražošanas notekūdeņi, sadzīves notekūdeņi (no biroja un dušas telpas) un lietus notekūdeņi no teritorijas ,,darba" un ,,tīrās" zonas netiks novadīti vidē. Tādējādi nav pamata uzskatīt, ka tiks pārkāptas direktīvas vai Ūdens apsaimniekošanas likuma prasības.

[6.9.4] Atbilstoši saistošo noteikumu Nr.14 3.2.1.1.punktam virszemes ūdensobjektu aizsargjoslu platumus Jelgavas novada ūdenstilpēm un ūdenstecēm ciemu teritorijās nosaka atbilstoši Aizsargjoslu likumam. Ņemot vērā Aizsargjoslu likuma 7.panta otrās daļas 2.punkta nosacījumu un Jelgavas novada teritorijas plānojumā noteikto rūpnīcas teritorija neatrodas Lielupes vai citu virszemes ūdensobjektu aizsargjoslās, kā arī 10% plūdu riska teritorijā.

[6.9.5] Saskaņā ar Atzinuma 3.2.5.4.punktā norādīto rūpnīcas esošās būves ir izvietotas reljefa paaugstinājumā, kura augstuma atzīme ir aptuveni 3,10–3,30 m, nodrošinot teritorijas neapplūšanu vasaras-rudens plūdu laikā. Pavasara plūdu laikā ar iespējamību 1% jeb 1 reizi 100 gados iespējams īslaicīgs 10–30 cm dziļš applūdums. Piebraucamo ceļu applūšanas iespējamība IVN ziņojumā norādīta retāka kā 1 reizi 100 gados.

[6.9.6] Saskaņā ar Ministru kabineta 2002.gada 22.janvāra noteikumu Nr.34 ,,Noteikumi par piesārņojošo vielu emisiju ūdenī" 30.punktu visa Latvijas Republikas teritorija tiek noteikta par īpaši jutīgu teritoriju, uz kuru attiecas paaugstinātas prasības komunālo notekūdeņu attīrīšanai, un tās robežas sakrīt ar Latvijas Republikas sauszemes robežām. Rūpnīcas teritorija atrodas Ministru kabineta 2014.gada 23.decembra noteikumu Nr.834 ,,Noteikumi par ūdens un augsnes aizsardzību no lauksaimnieciskās darbības izraisīta piesārņojuma ar nitrātiem" noteiktajā jutīgajā teritorijā – Jelgavas novada administratīvajā teritorijā –, uz kuru attiecas paaugstinātas prasības ūdens un augsnes aizsardzībai no lauksaimnieciskas darbības izraisīta piesārņojuma ar nitrātiem. Savukārt rūpnīcas plānotā piesārņojošā darbība nav saistīta ar lauksaimniecību un lauksaimniecībā izmantojamām izejvielām, un zemes mēslošanu, ko šajās jutīgajās teritorijās regulē iepriekšminētie noteikumi.

[6.9.7] Pieteikumam pievienots Daugavpils Universitātes aģentūras ,,Latvijas Hidroekoloģijas institūts" 2020.gada 27.maija iesniegums Nr.1.9-21 ,,Par nolietoto svina akumulatoru pārstrādes rūpnīcu Kalnciemā, Jelgavas ielā 21", kurā izteiktas bažas par rūpnīcas attīstīšanas lietderīgumu darbības vietā, par iespējamiem emisiju atmosfērā pārsniegumiem un par piesārņojuma kumulatīvo efektu ilgtermiņā, kas var palielināt piesārņojuma slodzi Lielupē. Pieteicēja norāda, ka nav ņemti vērā šīs iestādes iebildumi.

No Atļaujas izriet, ka šo iesniegumu aģentūra iesniegusi dienestā sabiedriskās apspriešanas ietvaros un tajā ietvertie argumenti vērtēti Atļaujas ,,B" sadaļas B-3.tabulā ,,Valsts un pašvaldību institūciju priekšlikumi", kur norādīts, ka iesnieguma argumentus dienests ir ņēmis vērā, izvirzot nosacījumus atļaujas ,,C" sadaļā, t.sk. 24.tabulā.

[6.9.8] Pieteicēja norāda, ka tika ignorēti BIOR ieteikumi veikt zivsaimniecības ekspertīzi, jo emisijas caur gaisa nosēdumiem var negatīvi ietekmēt Lielupi un citus ūdensobjektus.

Tiesa konstatējusi, ka dienests atļaujas 8.1.punktā ir vērtējis BIOR viedokli par zivsaimniecības ekspertīzes nepieciešamību, kas pausts BIOR 2020.gada 22.jūlija vēstulē Nr.1-19/1041-e (adresēta iedzīvotājai B.). Konstatēts, ka BIOR viedoklis par akumulatoru pārstrādes rūpnīcas izveidošanu ir sniegts jau 2014.gada 9.decembra vēstulē Nr.17-3/322 „. Vēstulē paustais viedoklis (rūpnīcas būvniecība un ekspluatācija ir pieļaujama tikai tādā gadījumā, ja tā atbilst Ministru kabineta 2002.gada 12.marta noteikumu Nr.118 „Noteikumi par virszemes un pazemes ūdeņu kvalitāti" prasībām) kopumā saskan ar Atzinuma 6.1.3.10.–6.1.3.12.punktā norādīto, proti, ka pie atbilstošas rūpnīcas ekspluatācijas nelabvēlīga ietekme uz ūdens resursiem ir potenciāli saistīta galvenokārt ar iespējamu avārijas risku, tāpēc ir nepieciešams veikt papildu pasākumus iespējamās ietekmes samazināšanai. Atļaujas ,,C" sadaļā, t.sk. 24.tabulā, izvirzīti nosacījumi procesu uzraudzībai un kontrolei, kas ir jāievēro. Tādēļ trešā persona pamatoti šobrīd nepiekrīt veikt zivsaimniecisko ekspertīzi, jo pie atbilstošas rūpnīcas ekspluatācijas notekūdeņi netiks novadīti Lielupē.

[6.9.9] Novērtējot plānotās darbības ietekmi uz gaisa kvalitāti uzņēmuma robežās un piesārņojuma izkliedes aprēķinu rezultātus, Atļaujā secināts, ka uzņēmuma emisijas avotu devums summārajā piesārņojuma koncentrācijā ir nozīmīgs, tomēr normatīvi netiek pārsniegti nevienā gadījumā. Atļaujas ,,C" sadaļas 12.punktā, noteiktas prasības gaisa aizsardzībai, tajā skaitā nosakot, ka piesārņojošo vielu emisijas gaisā no rūpnīcas ražošanas procesiem un sadedzināšanas iekārtām atļautas atbilstoši Atļaujas 12.tabulā norādītajiem parametriem un 15.tabulā norādītiem piesārņojošo vielu emisiju limitiem. Noteiktas prasības gaisa kvalitātes monitoringam.

[6.9.10] Tiesa konstatējusi, ka Atļaujā pietiekami detalizēti vērtēti iespējamie riski, kas saistīti ar rūpnīcas atrašanos Lielupes tuvumā. Tāpat arī ir izvirzītas stingras prasības darbībai, nepieļaujot vides, tajā skaitā Lielupes ūdeņu, piesārņojumu. Tādējādi nav pamata atzīt, ka ar Atļauju būtu pārkāpts Lielupes baseina apgabala apsaimniekošanas plānā 2016.–2021.gadam noteiktais, tāpat arī papildus nav konstatējams, ka uz darbību būtu attiecināms Ūdens apsaimniekošanas likuma 14.pants ,,Izņēmumi vides kvalitātes mērķu sasniegšanai atsevišķos ūdensobjektos".

Ņemot vērā minēto, nav konstatējams, ka atļauja būtu izsniegta, pārkāpjot saistošo noteikumu Nr.14 2.2.1., 2.6.1. un 2.9.1.apakšpunktu.

[6.10] Pieteicēja izvirza argumentu, ka nolietotie svina akumulatori tiks uzglabāti un ražošanas procesa atkritumi un

blakusprodukti tiks īslaicīgi novietoti ražotnes teritorijā zem nojumes, kas pārklāta ar hidroizolētu segumu, kurš, pieteicējas ieskatā, nespēs aizturēt iespējamo avārijas risku rezultātā augsnē (gruntsūdeņos) ķīmikāliju nonākšanu. Projekts neatbilst labāko pieejamo tehnisko paņēmienu prasībām, jo paredz savākt sniega un lietus noteces tikai no cietiem segumiem (asfalts, jumti), bet 0,7 ha teritorijas atklāta grunts atstāj bez aizsardzības.

[6.10.1] Atļaujā norādīts, ka darbību reglamentē tajā skaitā Ministru kabineta 2011.gada 21.jūnija noteikumu Nr.485 ,,Atsevišķu veidu bīstamo atkritumu apsaimniekošanas kārtība un prasības titāna dioksīda ražošanas iekārtu radīto emisiju ierobežošanai, kontrolei un monitoringam" IV daļa, kas nosaka prasības akumulatoru atkritumu apsaimniekošanai. Plānotās darbības izvērtējuma atbilstība ir raksturota Atļaujas B-4.tabulā. Savukārt atļaujas ,,C" sadaļā 15.punktā noteiktas prasības atkritumiem un atkritumu apsaimniekošanas nosacījumi.

[6.10.2] Atļaujā ir izvērtēti gruntsūdens veikto analīžu rezultāti un atbilstoši grunts kvalitātes normatīviem noteikti to mērķlielumi un robežlielumi. Ievērojot Atzinuma 6.1.3.12.punktā noteikto, dienests secinājis, ka ar paredzēto darbību saistāmais nebūtiskas ietekmes apjoms ir tieši atkarīgs no IVN gaitā novērtēto ietekmes mazināšanas pasākumu nodrošināšanas un papildu nosacījumiem procesu uzraudzībai un kontrolei. Dienests ir ņēmis vērā, ka birojs ir atzinis par nepieciešamu noteikt papildu prasības ietekmju uzraudzībai un kontrolei Atzinuma 6.1.14.apakšnodaļā „Vides kvalitātes novērtēšanas monitorings". Noteikts, ka normatīvajos aktos noteikto prasību, tai skaitā grunts un ūdens kvalitātes normatīvu, ievērošana ir beznosacījuma prasība, kas jau noregulēta ar ārējiem normatīvajiem aktiem un ir trešajai personai saistoša. Citādā veidā paredzētās darbības realizēšana nav pieļaujama. Nosacījumi, ar kādiem paredzētā darbība iespējama vai nav pieļaujama, noteikti Atzinuma 6.1.3.12.punkta ,,c"–,,h" apakšpunktā.

[6.10.3] Atļaujā vairākkārt secināts, ka rūpnīcas ražošanas, sadzīves (no biroja, dušas telpas) un lietus notekūdeņi no teritorijas ,,darba" un ,,tīrās" zonas netiks novadīti vidē. Savukārt teritorija zem nojumes pārklāta ar hidroizolētu segumu un izbūvēta ar atbilstošu virsmas slīpumu, kas nodrošina izlijumu savākšanu un novadīšanu attīrīšanai uz elektrolīta neitralizācijas un ūdens attīrīšanas iecirkni. Lietus ūdeņi no ,,tīrās" zonas tiks savākti un caur smilšu – naftas produktu filtru tiks novadīti uz lietus ūdeņu uzglabāšanas tvertni, no kuras tālāk tiks novadīti Kalnciema centralizētajā kanalizācijas tīklā. Ražošanas notekūdeņi un ,,netīrie" lietus ūdeņi no ,,darba" zonas tiks savākti un attīrīti rūpnīcas elektrolīta neitralizācijas un ūdens attīrīšanas iecirknī un atkārtoti izmantoti ražošanas procesā. Minētais ir izvērtēts Atļaujas 9.6.punktā. Lai to visu nodrošinātu, atļaujas ,,C" sadaļā izvirzīti darbības nosacījumi, tai skaitā prasības ražošanas un lietus notekūdeņu savākšanai un attīrīšanai.

[6.10.4] Atļaujas ,,C" sadaļā, 13.punktā, noteikts lietus notekūdeņus no rūpnīcas teritorijas ,,tīrās" zonas savākt rūpnīcas teritorijā ierīkotajā lietus notekūdeņu kanalizācijas sistēmā, caur smilšu-naftas produktu filtru novadīt uz lietus ūdeņu uzglabāšanas krājrezervuāru/tvertni, no kuras tālāk novadīt SIA ,,Jelgavas novada KU" Kalnciema centralizētajā kanalizācijas tīklā, saskaņā ar savstarpēji noslēgtā līguma nosacījumiem atbilstoši Atļaujas 18.tabulai. ,,Tīrās" zonas lietus ūdeņu novadīšana Kalnciema centralizētajā kanalizācijas sistēmā atļauta tikai pēc attiecīga līguma noslēgšanas ar SIA ,,Jelgavas novada KU" un tikai atbilstoši līgumā izvirzītajiem nosacījumiem. Pirms lietus ūdeņu no ,,tīrās" zonas novadīšanas uz SIA ,,Jelgavas novada KU" apsaimniekotajiem kanalizācijas tīkliem noteikts akreditētā laboratorijā veikt novadāmo notekūdeņu analīzes un izvērtējumu, nosakot ķīmisko sastāvu atbilstoši noslēgtā līguma noteikumiem un norādītiem parametriem atbilstoši atļaujas 24.tabulai, nepieciešamības gadījumā nodrošinot atbilstošu notekūdeņu priekšapstrādi.

Lietus notekūdeņus no rūpnīcas teritorijas ,,darba" zonas (paredzot arī nolijumu savākšanu no ražotnes teritorijām) noteikts savākt ierīkotajā lietus notekūdeņu kanalizācijas sistēmā un novadīt uz ražotnes elektrolīta neitralizācijas un ūdens attīrīšanas iecirkni. Neattīrītu notekūdeņu emisija vidē ir aizliegta atbilstoši normatīvajiem aktiem par piesārņojošo vielu emisiju ūdenī. Pirms un pēc rūpnīcas darbības uzsākšanas akreditētā laboratorijā vienu reizi gadā (vasaras sezonā) noteikts veikt grunts sedimentu un ūdens ķīmiskās analīzes no tuvumā esošajiem dīķiem un Lielupes gultnes, nosakot parametrus atbilstoši atļaujas 24.tabulai un atbilstoši spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem par virszemes un pazemes ūdeņu kvalitāti.

[6.10.5] Atļaujas ,,C" sadaļas 16.punktā noteiktas prasības augsnes, grunts, kā arī pazemes ūdeņu aizsardzībai, tajā skaitā noteikts līdz rūpnīcas darbības uzsākšanai nodrošināt gruntsūdens monitoringa tīkla izveidi. Reizi gadā akreditētā laboratorijā jāveic gruntsūdens (pazemes ūdens) kvalitātes monitoringu divos rūpnīcas teritorijā ierīkotajos gruntsūdens novērošanas urbumos – gruntsūdens ķīmiskās analīzes, nosakot parametrus atbilstoši normatīvo aktu par virszemes un pazemes ūdeņu kvalitāti prasībām un Atļaujas 24.tabulai. Reizi gadā akreditētā laboratorijā veikt augsnes kvalitātes monitoringu atbilstoši Atļaujas 24.tabulai un atbilstoši spēkā esošo normatīvo aktu prasībām par augsnes un grunts kvalitātes normatīviem. Ja piesārņojuma līmenis pazemes ūdeņos ir pārsniedzis mērķlieluma un robežlieluma vidējo aritmētisko vērtību, veikt nepieciešamos pasākumus piesārņojuma novēršanai. Nodrošināt augsnes, grunts un pazemes ūdeņu kvalitāti atbilstoši spēkā esošo normatīvo aktu prasībām par augsnes un grunts kvalitātes normatīviem, prasībām par virszemes un pazemes ūdeņu kvalitāti. Nepieļaut neattīrītu sadzīves, ražošanas (tehnoloģisko procesu) un lietus notekūdeņu noplūdes vidē, radot pazemes, virszemes ūdeņu un grunts piesārņojuma draudus.

[6.10.6] Pieteicēja norāda, ka trešā persona atteikusies Jelgavas novada domei sniegt monitoringa datus reizi mēnesī, piekrita sniegt reizi ceturksnī, tādējādi izvairoties sniegt kritiski svarīgu informāciju.

Atļaujas 8.1.punktā, B-3.tabulā ,,Valsts un pašvaldību institūciju priekšlikumi" norādīts uz Jelgavas novada pašvaldības 2020.gada 23.jūlija vēstulē ietverto priekšlikumu, izsniedzot atļauju, iekļaut nosacījumu, ka uzņēmumam reizi mēnesī pašvaldībā jāiesniedz informāciju/atskaiti gan par monitoringa rezultātiem ar izvērtējumu, gan par ražošanas procesa un parametru kontroles rezultātiem (ar izvērtējumu), kas iegūti no automātiskajām kontroles sistēmām.

2020.gada 24.jūlija atbildes vēstulē trešā persona norādīja, ka tās ieskatā periodiskums ,,reizi mēnesī" ir nesamērīgi

biežs un rada būtisku papildu administratīvo slogu uzņēmējam, it īpaši, ņemot vērā, ka Jelgavas novada dome savā vēstulē nav sniegusi pamatojumu šāda priekšlikuma izvirzīšanai, kā arī ierosinātajam periodiskumam. Trešā persona uzskata, ka samērīgs periodiskums ir ne biežāk kā reizi ceturksnī.

2020.gada 30.jūlijā Jelgavas novada dome, izvērtējot trešās personas sniegtos argumentus, akceptēja Atļaujas nosacījumos monitoringa rezultātu iesniegšanas biežumu noteikt reizi ceturksnī. Minētais ņemts vērā, izvirzot nosacījumus Atļaujas ,,C" sadaļas 10.punktā.

[6.10.7] Atļaujas ,,C" sadaļas 21.punktā noteikti nosacījumi vides valsts inspektoru regulārajām kontrolēm, tajā skaitā pārbaudes laikā nodrošināt vides valsts inspektoriem netraucēti pārbaudīt Atļaujā izvirzīto nosacījumu un spēkā esošo ārējo normatīvo aktu noteikto prasību, kas attiecas uz iekārtas piesārņojošo darbību, izpildi.

[6.10.8] Ņemot vērā minēto, tiesa konstatējusi, ka Atļaujā ir pietiekami rūpīgi izvērtēti riski un noteiktas prasības tajā skaitā akumulatoru un ražošanas atkritumu uzglabāšanai un monitoringam, lai nepieļautu ražošanas un lietus notekūdeņu no rūpnīcas teritorijas nonākšanu augsnē un gruntsūdeņos. Turklāt minētās prasības nosaka ne tikai Atļauja, bet arī normatīvie akti.

[6.11] Pieteicēja norāda uz iespējamo avāriju risku, kas varētu apdraudēt vidi.

[6.11.1] Trešās personas iesniegumā Atļaujas izsniegšanai tika norādīti šādi riski: 1) plūdi; 2) vides piesārņojums; 3) ietekme uz gaisa kvalitāti; 4) rīcības plāns avāriju gadījumiem. Norādīts uz būtiskajiem faktoriem, kas var izraisīt avārijas situāciju: personāla pieļautās kļūdas; tehnoloģiskā aprīkojuma kļūmes un bojājumi; elektroenerģijas padeves pārtraukums; dabas stihijas. Galvenie ar svina akumulatoru pārstrādi saistītie riski ir: ķīmisko vielu noplūde; vides piesārņojums ar svinu vai svina kausējumiem; ugunsgrēks/sprādziens.

[6.11.2] Likuma ,,Par piesārņojumu" 25.pants nosaka vispārējos priekšnosacījumus attiecībā uz atļaujas izsniegšanu piesārņojošas darbības uzsākšanai. Saskaņā ar šā panta otrās daļas 2.punktu atļauju izsniedz, ja ir izstrādāta rūpniecisko avāriju novēršanas programma vai drošības pārskats gadījumos, kad saskaņā ar normatīvajiem aktiem tas ir nepieciešams.

[6.11.3] Tiesa konstatējusi, ka sākotnēji iesnieguma Atļaujas izsniegšanai 7.3.punktā trešā persona norādīja, ka objektam nav nepieciešama rūpniecisko avāriju novēršanas programma vai drošības pārskats saskaņā ar Avāriju riska noteikumiem.

Dienests 2020.gada 1.jūnija vēstulē uzdevis trešajai personai iesniegt papildu informāciju par bīstamajām vielām objektā, lai atbilstoši minētajiem noteikumiem izvērtētu rūpniecisko avāriju novēršanas programmas vai drošības pārskata iesniegšanas nepieciešamību.

Trešā persona 2020.gada 17.jūnijā u n 2020.gada 25.jūnijā aktualizēja iesniegumu Atļaujas izsniegšanai, tajā skaitā precizējot iesnieguma 7.3.punktu par rūpniecisko avāriju novēršanas programmas sagatavošanu un iesniegšanu birojā atbilstoši Avāriju riska noteikumiem.

[6.11.4] Pieteicēja norāda uz Atzinuma 6.1.5.3.apakšpunktu, kurā secināts, ka atbilstoši IVN ziņojumam prognozēts, ka darbība būs klasificējama kā augstākā riska līmeņa objekts noteikumu Nr.532 izpratnē (*tiesas piebilde: minētie noteikumi zaudēja spēku ar Avāriju riska noteikumu stāšanos spēkā*). Savukārt augstākā riska līmeņa objektiem, kā tas ir noteikts Avāriju riska noteikumu 16.punktā, izstrādājams drošības pārskats.

[6.11.5] Tiesa konstatējusi, ka trešā persona atbilstoši Avāriju riska noteikumu 11.punktam 2020.gada 30.jūnijā ir vērsusies dienestā ar iesniegumu par bīstamajām vielām objektā.

Dienests secinājis, ka iesniegums par bīstamajām vielām objektā atbilst Avāriju riska noteikumu prasībām; atbilstoši iesniegumā sniegtajai informācijai un minēto noteikumu 1.pielikumā norādīto kvalificējošo daudzumu aprēķinātais bīstamo vielu daudzuma kritērijs (Q kopējais) ir lielāks par vienu zemāka riska līmeņa objektiem un objektam ir nepieciešams izstrādāt rūpniecisko avāriju novēršanas programmu, jo saskaņā ar Avāriju riska noteikumu 15.punktu šādos gadījumos izstrādājama rūpniecisko avāriju novēršanas programma, nevis drošības pārskats.

Dienests 2020.gada 3.jūlija vēstulē informējis trešo personu par nepieciešamību izstrādāt rūpniecisko avāriju novēršanas programmu, kā arī atbilstoši minēto noteikumu 14.punktam dienests 2020.gada 3.jūlijā nosūtīja iesniegumu ar dienesta izdarītajiem secinājumiem birojam, Valsts ugunsdrošības un glābšanas dienestam, Jelgavas novada pašvaldībai un Jūrmalas pilsētas domei.

Atļaujas 9.10.punktā ,,Avāriju risks un rīcības plāni avārijas situācijām" dienests konstatējis, ka trešā persona izstrādāja rūpniecisko avāriju novēršanas programmu un iesniedza to birojam izvērtēšanai.

Tādējādi secināms, ka Atļauja atbilstoši likuma ,,Par piesārņojumu" 25.panta otrās daļas 2.punkta prasībām izsniegta pēc rūpniecisko avāriju novēršanas programmas izstrādāšanas.

[6.11.6] Pieteicēja, atsaucoties uz likuma ,,Par piesārņojumu" 27.panta otro daļu, norāda, ka sabiedrība bija jāinformē par visiem lēmumiem, kas saistīti ar Atļaujas izsniegšanu, tajā skaitā dienesta lēmums, ar kuru atcelta Atzinumā ietvertā obligātā prasība sagatavot drošības pārskatu, un pārsūdzētais Lēmums. Pieteicēja norāda, ka sabiedrībai ir jābūt pieejamam pilnam risku novērtējumam, taču pieprasījumi tiek ignorēti.

No Atļaujas 17.pielikuma redzams, ka informatīvajā sapulcē 2020.gada 7.jūlijā sniegta atbilde, ka atbilstoši bīstamo vielu daudzumam objektā ir jāizstrādā rūpniecisko avāriju novēršanas programma, nevis drošības pārskats. Programma ir izstrādāta un iesniegta birojā. Informācija par rūpniecisko avāriju novēršanas programmu ir pieejama, iepriekš sazinoties ar trešo personu *info@lbr.lv* vai biroju.

Atļaujas 8.punktā norādīts, ka visa aktuālā informācija par iesnieguma izskatīšanas gaitu, tajā skaitā iesniegums (kas nesatur ierobežotas pieejamības informāciju) ar 2020.gada 17.jūnija un 2020.gada 25.jūnija precizējumiem līdz 2020.gada 10.augustam bija pieejama dienesta tīmekļa vietnē: *http://www.vvd.gov.lv* sadaļā ,,sabiedrības līdzdalība". Tiesa

konstatējusi, ka Atļauja arī šobrīd ir pieejama dienesta tīmekļa vietnē.

Tādējādi Atļaujas izdošanas procesā nav konstatējami pārkāpumi, kas saistīti ar informācijas pieejamību sabiedrībai.

[6.11.7] Avāriju riska noteikumu III sadaļa nosaka rūpniecisko avāriju novēršanas programmas un drošības pārskata iesniegšanas un izvērtēšanas kārtību birojā.

Savukārt šo noteikumu IX sadaļa nosaka informācijas pieejamības un sabiedrības informēšanas par drošības un piesardzības pasākumiem kārtību, ko nodrošina atbildīgā persona un birojs. Minētās darbības nav attiecināmas uz atļaujas izdošanas procesu. No tiesiskā regulējuma izriet, ka rūpniecisko avāriju novēršanas programmas publiskā apspriešana konkrētajā gadījumā nav veicama, jo ir veikts IVN un ir notikusi sabiedriskā apspriešana pirms Atļaujas izdošanas.

Avāriju riska noteikumu 20.1.2.apakšpunkts paredz, ka objektiem, kuriem veikts IVN, izstrādāto rūpniecisko avāriju novēršanas programmu ne vēlāk kā četrus mēnešus pirms objekta ekspluatācijas sākšanas iesniedz birojā.

Atļaujā norādīts, ka trešā persona darbību var uzsākt tikai pēc biroja atzinuma saņemšanas par to, ka rūpniecisko avāriju novēršanas programma ir izstrādāta atbilstoši Avāriju riska noteikumu prasībām un objektu var sākt ekspluatēt bez papildu nosacījumiem, ievērojot rūpniecisko avāriju novēršanas programmā paredzētos pasākumus.

Atļaujas ,,C" sadaļas 10.1.9.apakšpunktā noteikts, ka līdz rūpnīcas darbības uzsākšanai (kā arī līdz rūpnīcas nolietotu svina akumulatoru pārstrādes iekārtu ieregulēšanai) tajā skaitā jāsaņem biroja atzinums – pieņemtais lēmums par to, ka rūpniecisko avāriju novēršanas programma ir izstrādāta atbilstoši normatīvajos aktos par rūpniecisko avāriju riska novērtēšanas kārtību un riska samazināšanas pasākumiem noteiktajām prasībām un ka objektu var sākt ekspluatēt bez papildu nosacījumiem, ievērojot rūpniecisko avāriju novēršanas programmā paredzētos pasākumus.

[6.11.8] Tiesa konstatējusi, ka Atļaujas ,,C" sadaļas 17.–20.punktā paredzēti nosacījumi iekārtas darbībai netipiskos apstākļos; nosacījumi, pārtraucot iekārtas darbību, lai samazinātu ietekmi uz vidi; nosacījumi avāriju novēršanai un darbībām ārkārtas situācijās; noteiktas prasības informācijai, kas sniedzama vides aizsardzības institūcijām, ja pārkāpti Atļaujas nosacījumi vai notikusi avārija.

Turklāt, kā tas pamatoti norādīts Lēmuma 19.4.punktā, no Avāriju riska noteikumos iekļautā regulējuma izriet, ka papildu specifiskie jautājumi, kas saistīti ar rūpniecisko avāriju risku, tiek noregulēti nevis ar Atļauju, bet atbilstoši minētajos noteikumos noteiktajam.

[6.11.9] Tādējādi tiesa konstatējusi, ka Atļaujā ir analizēti iespējamie avārijas riski un noteikti drošības pasākumi, kā arī šādus pasākumus paredz normatīvie akti. Tiesai nav pamata apšaubīt dienesta izdarītos secinājumus par nepieciešamību izstrādāt tieši rūpniecisko avāriju novēršanas programmu.

[6.12] Tiesa konstatējusi, ka pieteicējas norādītie potenciālie riski ir izvērtēti Atļaujas izdošanas un apstrīdēšanas procesā, izvirzot Atļaujā atbilstošus nosacījumus to novēršanai vai mazināšanai. Tiesa nav guvusi attiecīgu apliecinājumu vai pierādījumus tam, ka Atļaujā izvirzītie nosacījumi nebūtu atbilstoši.

[6.12.1] Pieteicējas argumenti balstīti arī uz šaubām un pieņēmumiem, ka trešā persona nespēs izpildīt Atļaujas nosacījumus, radot vidi piesārņojošas vielas.

Tiesai vispārīgi ir izprotamas pieteicējas bažas par paredzētās darbības iespējamo ietekmi uz vidi un cilvēku veselību, tomēr ir izvērtējami arī trešās personas piedāvātie tehnoloģiskie risinājumi, veiktās prognozes un aprēķini par paredzēto ietekmi. Savukārt iespējamība, ka varētu notikt apdraudējums, nevar būt par pamatu, lai Atļauju atzītu par prettiesisku, tādējādi ierobežojot trešās personas tiesības uzsākt paredzētās darbības īstenošanu.

[6.12.2] Tiesa atbilstoši Administratīvā procesa likuma 66.panta pirmajā daļā norādītajam secinājusi, ka Lēmumā pamatoti secināts, ka visas likuma ,,Par piesārņojumu" izpratnē veiktās piesārņojošās darbības ir tādas, kurām ir ietekme uz vidi, taču trešās personas darbība nav aizliedzama vispār, ja tā atbilst normatīvo aktu prasībām. Tā var tikt atļauta, līdzsvarojot trešās personas un sabiedrības intereses, un šim nolūkam Atļaujā ir izvirzītas prasības darbībai vides aizsardzības nolūkā. Saskaņā ar Atzinumu darbība ir iespējama, tikai ievērojot gan IVN ziņojumā paredzētos, gan biroja noteiktos obligātos nosacījumus, ar kādiem darbība ir īstenojama.

[6.12.3] Izvērtējot Atļaujas tiesiskumu saskaņā ar likuma ,,Par piesārņojumu" 51.panta ceturto daļu, birojs pamatoti nav konstatējis, ka ar Atļauju tiktu pieļauts veikt tādu piesārņojošu darbību, kas radītu pārmērīgu un nepieļaujamu ietekmi uz cilvēku veselību vai vidi, vai ka Atļaujas izdošanas procesā nebūtu ņemtas vērā attiecināmo normatīvo aktu prasības.

Ņemot vērā minēto, šobrīd tiesas ieskatā nav pamata uzskatīt, ka Atļauja būtu izsniegta prettiesiski.

[6.12.4] Pieteicēja norāda, ka pēc Atļaujas izsniegšanas izveidota biroja Riska novērtēšanas komisija, kura konstatēja daudzus projekta trūkumus, kurus uzdots novērst trešajai personai. Pieteicēja neprecizē, kādi trūkumi ir konstatēti un kā tie ir attiecināmi uz Atļaujas izsniegšanas procesu, līdz ar to minētais arguments nav analizējams, vērtējot Atļaujas tiesiskumu.

[6.13] Papildus tiesa norādījusi, ka saskaņā ar likuma ,,Par piesārņojumu" 32.panta pirmo daļu A un B kategorijas atļauju izsniedz uz visu attiecīgās iekārtas darbības laiku.

[6.13.1] Atļaujas izsniegšana nenozīmē nekavējošu tajā paredzētās darbības uzsākšanu. Dienests konstatējis, ka Atļaujas izsniegšanas brīdī rūpnīca nav nodota ekspluatācijā. Arī no trešās personas paskaidrojumiem un pievienotajiem rakstveida pierādījumiem izriet, ka šobrīd atļaujā noteiktās piesārņojošās darbības nenotiek, jo notiek rūpnīcas būvniecības, elektrotīklu izbūves un citi darbi. Saskaņā ar būvatļauju būvdarbi nav pabeigti, rūpnīca nav nodota ekspluatācijā, ekspluatācijā nodošanas termiņš ir noteikts līdz 2025.gada 15.septembrim. Turklāt Atļaujā izvirzīta virkne priekšnosacījumu, kas trešajai personai ir jāievēro un jāizpilda pirms darbības uzsākšanas.

[6.13.2] Jāņem arī vērā, ka operatora darbības kontrole neizbeidzas ar Atļaujas izdošanu. Dienestam likumā ,,Par piesārņojumu" ir paredzētas plašas tiesības piesārņojošās darbības kontrolē, piemēram, faktisku pārkāpumu gadījumā dienestam ir tiesības lemt par iekārtas darbības apturēšanu (V2 nodaļa). Arī sabiedrības locekļiem saskaņā ar minētā likuma

50.panta trešo daļu ir tiesības apstrīdēt Atļaujas nosacījumus jebkurā laikā, ja tie nenodrošina pietiekamu vides aizsardzību. Konstatējot, piemēram, piesārņojuma negatīvo ietekmi uz cilvēku veselību vai vidi, vides kvalitātes normatīvu robežlielumu pārsniegumus, pamatojoties uz šā likuma 32.panta $3.^1$ daļu, atļaujas nosacījumus var pārskatīt, atjaunot vai papildināt visā atļaujas darbības laikā. Arī Atļaujā norādīts, ka trešajai personai jārēķinās ar to, ka gadījumā, ja dienests konstatēs, ka paredzētā darbība rada vēl citu iepriekš neprognozētu ietekmi, dienests jebkurā laikā var izvirzīt papildu prasības Atļaujas nosacījumos (*atļaujas 49.lapa*).

Tādējādi Atļaujas darbība var tikt apturēta jebkurā brīdī, ja tiek konstatēts pārkāpums vai reāls apdraudējums.

[7] Pieteicēja par minēto spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību, kurā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[7.1] Tiesa nav ņēmusi vērā, ka IVN atbilstoši likumam nebija pievienots, kā arī pēc trūkumu labojumiem nebija realizēts minimālais viena mēneša apspriešanas termiņš. Turklāt sabiedrībai nebija sniegta informācija par avārijas scenāriju.

[7.2] Jelgavas novada pašvaldība noteica novada zonējumam izmantošanas veidu – vieglā rūpniecība –, kā arī attīstības programmas prioritāti – cilvēku veselība un vides drošība –, tādējādi toksiska pārstrāde Kalnciemā ir neatbilstoša.

[7.3] Tiesa nepamanīja operatora mahināciju ar teritorijas sadalījumu. 0,7 ha no darbības teritorijas ir pilnīgi neaizsargāta no piesārņojuma. Operators plāno tikai cietas virsmas aizsardzību, tāpēc nepamatoti noraidīta prasība par pamatziņojumu, jo lietus vai sniega ūdeņi ar toksiskiem nosēdumiem apdraudēs Lielupi pastarpināti caur atklāta zāliena gruntsūdeņiem. Avārijas iespējamība nav ņemta vērā.

[7.4] Ignorēts, ka izlietoto bateriju pieaugums neattiecas uz svina baterijām, bet gan cita veida baterijām.

[7.5] Latvijā nav vajadzīgā nolietotā bateriju resursa, tāpēc plānotas piegādes no ārzemēm. Bīstamie atkritumi būs noformēti kā pārstrādes resurss, bet pēc būtības tas palielinās bīstamu atkritumu apglabāšanu Latvijas zemē un gaisa piesārņojumu.

[7.6] Ignorētas difūzijas emisijas no gaisa nosēdumiem Lielupē. Avārijas gadījumā iespējami arī sliktāki varianti.

[7.7] „Ūdens struktūrdirektīva" nosaka daudzas prasības, kuras nav īstenotas. Tiesa un dienests ignorēja arī lēmuma pieņemšanas principu – ja objekts ietekmē ūdensobjekta vidi, tad arī jābūt akceptam no citām pašvaldībām.

[7.8] Tiesa nesaprata un neizvērtēja rūpniecisko avāriju novēršanas programmu. Biroja izvērtējumā detalizēti aprakstīti programmas trūkumi, kā arī kritika par to. No izvērtējuma saprotams, ka ne tikai iedzīvotājiem, bet arī valsts institūcijām nav sniegta pilnvērtīga informācija par projekta drošību. Izvērtējums liecina, ka trūkst būtisku datu, sniegta pretrunīga informācija un nepatiesi apgalvojumi no trešās personas puses. Biroja izvērtējums pēc būtības pierāda, ka ilgstošu laiku notiek tiesību uz vides informāciju pārkāpums.

[7.9] Atļauja tika izsniegta pirms birojs saņēma trešās personas rūpniecisko avāriju novēršanas programmu un novērsa projekta trūkumus, tādējādi dienests pārsteidzīgi izsniedza Atļauju.

[8] Trešā persona paskaidrojumā, uzturot pirmās instances tiesā sniegtos paskaidrojumus un pievienojoties sprieduma motivācijai, uzskata apelācijas sūdzību par nepamatotu un noraidāmu. Trešā persona papildus jau paustajiem apsvērumiem norādījusi turpmāko.

[8.1] Lēmumā ir norādīts, ka IVN ir veikts un ir ievēroti likumā noteiktie nosacījumi. Arī tiesa ir atzinusi šo procesu par tiesisku un pamatotu. Atļaujai nebija jāpievieno IVN.

[8.2] Rūpniecisko avāriju novēršanas programmas pilna redakcija ir ierobežotas pieejamības informācija, kas sabiedrībai ir pieejama saīsinātā veidā. Pieteicēja ar to arī ir iepazinusies.

[8.3] Pieteicējas iebildumi par bateriju pieaugumu un plānotām ārzemju piegādēm ir subjektīvi pieņēmumi, kas nav pamatoti ar konkrētiem argumentiem.

[8.4] Darbības ietvaros ir paredzēta gaisa filtrēšana un gaisa kvalitātes monitorēšana. IVN ietvaros netika konstatēta nelabvēlīga ietekme uz Lielupi, tāpēc nav pamatots pieteicējas arguments par akcepta no citām pašvaldībām nepieciešamību.

[8.5] Faktam, ka iestāde šobrīd nav izdevusi atzinumu, ar kuru rūpniecisko avāriju novēršanas programma būtu atzīta par atbilstoši izstrādātu, nav tiesiskas nozīmēs izskatāmās lietas ietvaros.

[9] Birojs paskaidrojumā pieteicējas apelācijas sūdzību uzskata par nepamatotu un noraidāmu, pamatojoties uz Lēmumā un pirmās instances tiesā sniegtajos paskaidrojumos norādīto. Papildus birojs paskaidrojis turpmāko.

Likuma „Par piesārņojumu" 25.panta 2.punkts paredz, ka atļauju var izsniegt brīdī, kad ir izstrādāta rūpniecisko avāriju novēršanas programma vai drošības pārskats. Šajā gadījumā programma atļaujas izsniegšanas brīdī bija izstrādāta. Atļaujas „C" sadaļas 10.1.9.punkta 1.apakšpunktā ir iekļauts nosacījums, ka darbību pieļaujams uzsākt tikai pēc biroja atzinuma saņemšanas par rūpniecisko avāriju novēršanas programmu. Līdz ar to, ja birojs nav lēmis par iespēju uzsākt paredzēto darbību, tad arī Atļauja nepieļauj darbības sākšanu.

Motīvu daļa

[10] Izvērtējusi lietas dalībnieku argumentus kopsakarā ar lietas materiālos esošajiem pierādījumiem, Administratīvā apgabaltiesa secina, ka pieteicējas apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

Administratīvā apgabaltiesa arī atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos

apstākļus, pareizi interpretējusi un piemērojusi tiesību normas, spriedumā ietvertā argumentācija ir pareiza un pietiekama, tādēļ Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā norādītajai motivācijai un atkārtoti tos pašus argumentus nenorāda.

Apelācijas sūdzībā norādītie argumenti nav pamatoti tālāk minēto apsvērumu dēļ.

[11] Apelācijas sūdzībā pieteicēja atkārtoti pievērusies jautājumam par to, ka atļautā trešās personas darbība neatbilst teritorijas plānojumam un ka ir ignorētas Jelgavas novada pašvaldības tiesības teritorijas plānojumā noteikt stingrākas prasības.

Administratīvā apgabaltiesa, pārbaudījusi pirmās instances tiesas spriedumā norādīto par atļautās darbības vietas atbilstību Jelgavas novada un Kalnciema pagasta teritorijas plānošanas dokumentiem un tiesību normām (Apbūves noteikumiem un saistošajiem noteikumiem Nr.14), atzīst, ka pirmās instances tiesa spriedumā šo jautājumu ir pareizi izvērtējusi un piemērojusi Atļaujas izdošanas brīdī spēkā esošās tiesību normas. No tām izriet, ka paredzētā darbība Jelgavas novadā, Kalnciema pagastā, Kalnciemā, Jelgavas ielā 21 nav aizliegta. Papildus šis jautājums ir vērtēts administratīvajā lietā Nr.A420168915, kurā tika izskatīts jautājums par IVN un paredzētās darbības akceptu.

Pieteicēja, norādot, ka ir ignorēts, ka vietējā pašvaldība var noteikt stingrākas prasības kādas teritorijas atļautajai izmantošanai, nav norādījusi, kura saistošo noteikumu Nr.14 tiesību norma šādas prasības paredz. Ņemot vērā, ka pieteicēja lietā ir norādījusi, ka konkrētajā teritorijā ir atļauta tikai vieglā rūpniecība, tad apgabaltiesa tāpat kā pirmās instances tiesa norāda, ka saistošie noteikumi Nr.14 neparedz ierobežojošāku atļautās darbības klāstu teritorijās „Ražošanas objekti un noliktavas RR" nekā to pieļauj Apbūves noteikumi. Tādēļ nepamatots ir pieteicējas arguments, ka Jelgavas novada pašvaldības zonējumā ir noteikts, ka atļauta ir tikai vieglā rūpniecība. Arī tas, kas Jelgavas novada pašvaldības attīstības prioritātes ir cilvēku veselība un vides drošība, nenozīmē, ka tādēļ Kalnciemā nebūtu pieļaujama trešajai personai atļautā darbība. Minētā prioritāte nenozīmē aizliegt jebkuru darbību, kas ir cilvēku veselībai vai videi kaitīga. Šī prioritāte tiek ievērota tad, ja tiek izstrādāti teritorijas plānošanas, apbūves un atļautās izmantošanas noteikumi un iecerētā vai atļautā darbība notiek atbilstoši šiem normatīvajiem aktiem noteiktā teritorijā, kā arī atbilstoši konkrēto darbību regulējošiem normatīvajiem aktiem.

Tādējādi apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējas argumenti par to, ka trešās personas darbība neatbilst vietējās teritorijas izmantošanas noteikumiem, nav pamatoti.

[12] Pieteicēja apelācijas sūdzībā norādījusi, ka pirmās instances tiesa nav pamanījusi operatora viltību – darbība plānota, jo esot paredzēts izlietotu bateriju pieaugums, bet ir ignorēts, ka tas neattiecas uz svina akumulatoriem. Pieteicēja arī norādījusi, ka Latvijā nav vajadzīgā bateriju resursa, tāpēc ir plānotas ārzemju piegādes. Formāli tas nav aizliegts, jo bīstamie atkritumi būšot noformēti kā pārstrādes resurss, bet pēc būtības tas palielinās bīstamo atkritumu apglabāšanu Latvijas zemē un gaisa piesārņojumu.

Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka pieteicēja nav pamatojusi savu argumentu par to, ka Atkritumu apsaimniekošanas valsts plānā būtu prognozēts, ka pieaugums attiecināms tikai uz bateriju pieaugumu, bet neattiecas uz svina akumulatoriem. Atkritumu apsaimniekošanas valsts plānā 2021.-2028.gadam 2.6.12.punktā norādīts, ka baterijas un akumulatori ir sadzīves bīstamo atkritumu grupa, kam tiek prognozēts visstraujākais apjomu pieaugums. Visstraujāk augošā akumulatoru loma tuvākajās desmitgadēs ir paredzama transporta jomā, kur ir aizsācies auto industrijas elektrifikācijas process un arvien plašāku popularitāti iemanto elektriskie skrejriteņi. Paredzams, ka šādu atkritumu rašanās 5 gadu laikā pieaugs par 1 t uz 10 000 iedzīvotājiem. Tieši tāpat bija norādīts Atkritumu apsaimniekošanas valsts plānā 2013.-2020.gadam 2.6.12.punktā. No šī teksta nevar secināt pieteicējas norādīto, ka bateriju pieaugums paredzēts tikai, piemēram, elektrisko akumulatoru un bateriju jomā, jo transporta nozarē joprojām lielākoties ir transportlīdzekļi, kas izmanto svina akumulatorus. Tas, ka pašreiz Latvijā un Eiropas Savienībā pieaug elektrisko transportlīdzekļu izmantošana, attiecīgi nozīmē arī to, ka pāri paliek jau iepriekš ražotie un vairs neizmantojamie svina akumulatori, kam ir nepieciešama pārstrāde, lai tie nepārstrādātā veidā nenonāktu vidē. Tādējādi apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēja nepareizi ir sapratusi Atkritumu apsaimniekošanas valsts plānā norādīto par prognozēm tuvākajām desmitgadēm.

Pieteicēja apelācijas sūdzībā pati ir atzinusi, ka formāli nav aizliegts bīstamos atkritumus ievest no ārvalstīm. Tajā pašā laikā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējas arguments, ka bīstamie atkritumi būšot noformēti kā pārstrādes resurss, bet pēc būtības tas palielinās bīstamo atkritumu apglabāšanu Latvijas zemē un gaisa piesārņojumu, ir subjektīvs un ne ar ko nepamatots pieņēmums. Kā redzams no Atļaujas „C" sadaļas 10.1.punkta, pieteicējai Atļauja izsniegta šādu piesārņojošo darbību veikšanai: 1) nolietotu svina akumulatoru pārstrādei, 2) dabasgāzes degļu izmantošanai, 3) sadedzināšanas iekārtu izmantošanai, 4) degvielas uzpildes stacijas (punkta) izmantošanas rūpnīcas vajadzībām, 5) laboratorijas darbībai. Pieteicējai nav izsniegta atļauja bīstamo atkritumu apglabāšanai. Pieteicējas viedoklis, ka trešā persona nebūs godprātīga un faktiski pārstrādes vietā veiks atkritumu apglabāšanu Latvijas zemē, pārstrādi norādot vien formāli, nevar būt pamats Atļaujas atcelšanai. Apgabaltiesai nav pamata pieņemt, ka trešā persona rīkosies negodprātīgi, īpaši apstākļos, kad trešā persona atļauto darbību pat nav uzsākusi.

[13] Pieteicēja apelācijas sūdzībā norādījusi, ka pirmās instances tiesa neesot ņēmusi vērā, ka IVN atbilstoši likumam nebija pievienots, un pēc datu trūkumu labojumiem nebija realizēts minimālais apspriešanas termiņš. Apgabaltiesa konstatē, ka pieteicēja šo argumentu ir noformulējusi ļoti nekonkrēti, tomēr, ņemot vērā citur lietā izteiktos pieteicējas argumentus, secināms, ka pieteicēja uzskata, ka iesniegumam Atļaujas saņemšanai nebija pievienots IVN, kā arī pēc datu precizēšanas

iesniegumā neesot bijis pietiekams laiks, lai sabiedrība to varētu apspriest.

Minētie pieteicējas argumenti nav pamatoti.

[13.1] Saskaņā ar likuma „Par piesārņojumu" 25.panta otro daļu A vai B kategorijas atļauju piesārņojošas darbības uzsākšanai vai būtiskai izmaiņai izsniedz, ja papildus šā panta pirmās daļas nosacījumam ir ievēroti arī šādi nosacījumi:

1) operators ir novērtējis šīs darbības ietekmi uz vidi un saņēmis atzinumu par paredzētās darbības akceptu – gadījumos, kad piesārņojošai darbībai saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir nepieciešams IVN;

2) ir izstrādāta rūpniecisko avāriju novēršanas programma vai drošības pārskats, kā arī objekta avārijgatavības un civilās aizsardzības pasākumu plāns – gadījumos, kad saskaņā ar normatīvajiem aktiem tas ir nepieciešams;

3) ir sniegta informācija sabiedrībai un dots pietiekami ilgs termiņš sabiedrības priekšlikumu iesniegšanai par piesārņojošas darbības uzsākšanu vai izmaiņu gadījumos, kad saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir noteikta sabiedrības līdzdalība lēmuma pieņemšanā.

Saskaņā ar likuma „Par piesārņojumu" 28.panta 2.[1]daļu iesniegumam (A kategorijas piesārņojošas darbības veikšanai) pievieno:

1) šā panta otrajā daļā minētās informācijas kopsavilkumu, kurā nelieto specifiskus tehniskos aprakstus un terminus, lai tas būtu viegli saprotams sabiedrībai;

2) pamatziņojumu par augsnes un pazemes ūdeņu kvalitāti iekārtas teritorijā, ja tas nepieciešams A kategorijas darbību veikšanai saskaņā ar šā likuma 29.panta sesto daļu.

Šā panta trešajā daļā noteikts, ka iesniegumā norāda piesārņojošas darbības iespējamās alternatīvas un pamato, kādēļ izraudzīts attiecīgais variants. Ja minētās alternatīvas jau izskatītas, novērtējot ietekmi uz vidi, operators iesniegumam pievieno IVN ziņojumu un atzinumu par paredzētās darbības akceptu.

Saskaņā ar šā panta ceturto daļu Valsts vides dienests, izsniedzot atļauju piesārņojošas darbības veikšanai, kurai saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir nepieciešams IVN, izvērtē un ņem vērā IVN ziņojumu un ievēro Vides pārraudzības valsts biroja atzinumā izvirzītās prasības par IVN ziņojumu.

Lietā nav strīda, ka trešās personas darbība bija nepieciešams veikt IVN. Lietā arī nav strīda, ka šādas novērtējums ir ticis veikts, ir sastādīts IVN ziņojums, par to ir sniegts biroja Atzinums ar nosacījumiem, pie kādiem trešajai personai ir pieļaujams veikt piesārņojošo darbību. No Atzinuma 6.1.1.3.2.punkta un 6.1.13.punkta ir redzams, ka ir salīdzinātas divas trešās personas piedāvātās alternatīvas un secināts, ka trešās personas darbība ir pieļaujama, realizējot 1.alternatīvu, ja ir ievērota virkne nosacījumu. No Atzinuma arī secināms, ka birojs ir izvirzījis prasības gaisa kvalitātes monitoringam (6.1.1.3.punkts), nosacījumus trokšņa emisijas līmenim (6.1.2.6.punkts), prasības, lai netiktu piesārņotu gruntsūdeņi (6.1.3.12.punkts) u.c.

No Atļaujas „C" sadaļas savukārt ir redzams, ka tā ir izdota ar nosacījumu, ka rūpnīcas darbība nav pieļaujama ar citiem tehnoloģiskajiem risinājumiem nolietotu svina akumulatoru pārstrādei, emisiju novēršanai un kontrolei kā IVN ziņojumā un Atzinumā un šajā Atļaujā novērtētie risinājumi. Tādējādi ir secināms, ka Atļaujas saņemšanai dienesta rīcībā ir bijis IVN ziņojums un Atzinums, kas ir ņemts vērā, izsniedzot Atļauju trešajai personai.

Tādējādi tam, vai IVN ziņojums un Atzinums ir tieši bijis pievienots trešās personas iesniegumam Atļaujas saņemšanai, nav nozīmes.

[13.2] Atļaujas 8.punktā ir detalizēti aprakstīts sabiedriskās apspriešanas process. No tā un Lēmumā norādītā ir secināms, ka sabiedriskā apspriešana pirms Atļaujas saņemšanas ir notikusi attālināti laikā no 2020.gada 11.maija līdz 15.maijam, pamatojoties uz Ministru kabineta 2020.gada 12.marta rīkojuma Nr.103 „Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu" 4.40.apakšpunktu un ievērojot Atļauju izsniegšanas noteikumu 38., 40., 41., 42., 43. un 44.punktu.

Atļauju izsniegšanas noteikumu 38.punktā ir noteikts, ka ne vēlāk kā 14 dienu laikā pēc tam, kad pārvaldē pieņemts iesniegums darbības uzsākšanai, esošās darbības turpināšanai vai būtiskām izmaiņām esošajā darbībā attiecībā uz A kategorijas piesārņojošo darbību vai B kategorijas piesārņojošo darbību (atkritumu sadedzināšanas iekārtu, kā arī to iekārtu, par kurām pārvalde vai attiecīgā pašvaldība ir pieņēmusi lēmumu par sabiedrības viedokļa uzklausīšanu), operators informē sabiedrību par piesārņojošo darbību, publicējot informāciju šajā noteikumu punktā norādītajā veidā. Šo noteikumu 39.punktā noteikts, ka operators šo noteikumu 38.punktā noteiktajā kārtībā informē sabiedrību arī tad, ja pārvalde ierosinājusi piesārņojošas darbības atļaujas nosacījumu pārskatīšanu un atjaunošanu. Saskaņā ar šo noteikumu 42.punktu operators rīko sabiedrisko apspriešanu vismaz piecas dienas pēc šo noteikumu 38.punktā minētā paziņojuma publicēšanas vietējā laikrakstā.

Lēmumā ir norādīts, ka trešā persona iesniegumu Atļaujas saņemšanai iesniedza 2019.gada 13.decembrī, bet aktualizētu iesniegumu – 2020.gada 16.martā. Savukārt pirmais paziņojums par plānoto operatora darbību publicēts 2020.gada 14.aprīlī (atkārtots paziņojums – 6.maijā). Tā kā sabiedriskā apspriešana notika no 2020.gada 11.maija, tad apgabaltiesa secina, ka termiņš – operators rīko sabiedrisko apspriešanu vismaz piecas dienas pēc paziņojuma publicēšanas –, ir ievērots. Proti, no pirmā paziņojuma publicēšanas līdz 2020.gada 11.maijam bija gandrīz mēnesis laika, bet no otrā paziņojuma – piecas dienas. Trešās personas darbības un izsniedzamās atļaujas apspriešana turpinājās arī turpmāk, ko pirmās instances tiesa ir vērtējusi.

Administratīvā apgabaltiesa tādējādi atzīst, ka pieteicējai tika nodrošināta pienācīga iespēja izteikt argumentus arī par aktualizētajiem iesnieguma Atļaujas saņemšanai datiem, bet pieteicējas argumenti šajā sakarā ir nepamatoti.

[14] Pieteicēja apelācijas sūdzībā norādījusi, ka sabiedrībai netika sniegta informācija par avārijas scenāriju, kā arī trešās personas rūpniecisko avāriju novēršanas programmā informācija ir sniegta minimāli. Tiesa neesot pievērsusi

uzmanību, ka birojs ir saskatījis trūkums šajā programmā.

Administratīvā apgabaltiesa vērš pieteicējas uzmanību, ka avāriju risks un iemesli avārijām jau ir vērtēti IVN ietvaros, bet Atzinumā ir norādītas prasības, kādas ir jāievēro, lai avāriju risku mazinātu. Apgabaltiesa šajā lietā nepārskata IVN ziņojumā un Atzinumā norādīto novērtējumu, jo tas jau ir pārbaudīts citā administratīvajā lietā. Kā jau iepriekš apgabaltiesa norādīja, tad Atļauja ir izdota, pamatojoties uz Atzinumā norādītajiem nosacījumiem, tostarp, Atļaujas 19.punktā ir norādīti nosacījumi, kā trešajai personai jārīkojas, lai avārijas nepieļautu, kā arī gadījumos, kad avārijas ir notikušas.

No likuma „Par piesārņojumu" 28.panta otrās un 2.[1]daļas neizriet, ka rūpniecisko avāriju novēršanas programma būtu dokuments, kas būtu jau sākotnēji jāpievieno operatora iesniegumam Atļaujas saņemšanai, tajā pašā laikā šāds dokuments ir pamats atļaujas atteikumam, ja tāds ir bijis jāizstrādā, bet nav izstrādāts (sk. likuma „Par piesārņojumu" 25.panta otrās daļas 2.punkts). Atbilstoši Avāriju riska noteikumu 20.1.2.apakšpunktam rūpniecisko avāriju novēršanas programmu iesniedz birojā ne vēlāk kā četrus mēnešus pirms objekta ekspluatācijas sākšanas.

Pirmās instances tiesa sava sprieduma 19.punktā no lietas faktiskajiem apstākļiem pareizi ir secinājusi, ka dienests operatoram ir norādījis, ka operatora jeb trešās personas darbības atļaujas saņemšanai ir nepieciešama rūpniecisko avāriju novēršanas programma. Šādu programmu trešā persona izstrādāja un iesniedza dienestam. Tā kā rūpniecisko avāriju novēršanas programmu operators iesniedza dienestam, tad dienestam nebija pamata neizsniegt Atļauju. Vienlaikus Atļaujas 10.1.9.punktā ir norādīts nosacījums – līdz rūpnīcas darbības uzsākšanai saņemt biroja atzinumu par to, ka rūpniecisko avāriju novēršanas programma ir izstrādāta atbilstoši normatīvajos aktos par rūpniecisko avāriju novēršanas kārtību un riska samazināšanas pasākumiem noteiktajām prasībām un ka objektu var ekspluatēt bez papildu nosacījumiem. Tādējādi rūpniecisko avāriju novēršanas programmas iesniegšana, pat ja tajā ir nepilnības, nav šķērslis Atļaujas izsniegšanai, bet ir šķērslis pašas piesārņojošās darbības sākšanai, kamēr vien nav saņemts biroja atzinums, ka programma atbilst normatīvajiem aktiem.

Administratīvā apgabaltiesa, iepazinusies ar Vides pārraudzības valsts biroja 2020.gada 5.novembra izvērtējumu Nr.8-06/18 par trešās personas izstrādāto rūpniecisko avāriju novēršanas programmu, secina, ka pamatots ir pieteicējas arguments, ka iesniegtā programma ir bijusi ar trūkumiem. Proti, birojs minētajā izvērtējumā nav vēl devis pozitīvu atzinumu, ka programma atbilst Avāriju riska noteikumu prasībām, bet ir norādījis, ka tālākai izvērtēšanai ir nepieciešama papildus informācija no trešās personas vai arī ir nepieciešams papildināt iesniegto programmu. No biroja 2022.gada 13.janvāra paskaidrojuma apgabaltiesai izriet, ka līdz paskaidrojuma datumam trešā persona papildinājumus programmai vēl nebija iesniegusi, tādēļ birojs gala atzinumu par programmu vēl nebija pieņēmis. Attiecīgi no minētā ir secināms, ka trešā persona vēl nebija izpildījusi Atļaujas 10.1.9.punktā ietverto nosacījumu darbības uzsākšanai. Tajā pašā laikā apgabaltiesa atzīst, ka tas neietekmē pašu Atļaujas tiesiskumu, jo konkrētais nosacījums par programmas nepieciešamību tās saskaņošanu ar biroju Atļaujā ir ietverts, lai tiktu ievērotas tiesību normas – Avāriju riska noteikumi.

No Atļauju izsniegšanas noteikumu 34.punkta izriet, ka rūpniecisko avāriju novēršanas programma kā viens no dokumentiem, kas ir papildu dokuments iesniegumam atļaujas izsniegšanai, jābūt pieejamai sabiedrībai.

Trešā persona, atbildot uz sabiedrības jautājumiem 2020.gada 7.jūnija informatīvajā sanāksmē par rūpniecisko avāriju novēršanas programmu, sabiedrību informēja, ka ar programmu var iepazīties, iepriekš sazinoties ar trešo personu e-pastā (*sk. Atļaujas 17.pielikumu, pieejams: https://registri.vvd.gov.lv/izsniegtas-atlaujas-un-licences/atlauju-un-licencu-mekletajs/?company_name=EcoLead&company_code=40003919987&s=1*). Tādējādi iespēja iepazīties ar rūpniecisko avāriju novēršanas programmu sabiedrībai tika izskaidrota.

Ņemot vērā minēto, Administratīvā apgabaltiesa secina, ka pieteicējas argumenti par rūpniecisko avāriju novēršanas programmas pieejamību, un to, ka programmas kvalitāte šajā konkrētajā gadījumā ietekmē Atļaujas tiesiskumu, nav pamatoti.

[15] Pieteicēja norādījusi, ka tiesa nepamanīja operatora mahināciju ar teritorijas sadalījumu, jo operators patvaļīgi esot sacerējis teritorijas „darba zonu" un „tīro zonu", bet neesot iekļāvis zālienu/grantēto teritoriju 0,7 ha platībā, kas ir palicis neaizsargāts. Operators ignorējot prasību savākt lietus ūdeņus no visām virsmām, jo plāno tikai cietās virsmas aizsardzību. Lietus vai sniega ūdeņi ar toksiskiem nosēdumiem apdraudēs Lielupi pastarpināti caur atklāta zāliena gruntsūdeņiem.

Apgabaltiesa atzīst, ka minētie pieteicējas argumenti nav pamatoti. Apgabaltiesa nesaskata, ka trešā persona, iesniedzot iesniegumu Atļaujas saņemšanai, būtu veikusi kādas neatļautas darbības vai noklusēšanu saistībā ar ražošanas un citu notekūdeņu savākšanu. Pirmkārt, no lietas materiāliem neizriet, ka trešā persona bīstamo atkritumu apstrādi, no kuras radīsies piesārņoti notekūdeņi, veiks ikvienā tās teritorijas kvadrātmetrā, tostarp zālājā vai atklātā grantētā laukumā. Pieteicēja savu aktīvās darbības teritoriju ir sadalījusi „darba zonā", kurā var rasties tādi notekūdeņi, kas satur svina un citu metālu piesārņojums, un „tīrajā zonā" (papildus iebraukšanas vieta, biroja ēka, skābekļa iztvaicēšanas stacija, rezerves ģeneratora atrašanās vieta), no kuras notekūdeņiem šāds piesārņojums nerodas. Abās zonās radušies notekūdeņi tiks savākti un apstrādāti dažādi, kas aprakstīts Atļaujas 9.6.punktā. No lietas materiāliem neizriet, ka potenciālu piesārņojumu radošas darbības tiks veiktas 0,7 ha plašā teritorijā ar zālienu vai grantētu laukumu un ka tādējādi par šo teritoriju Atļaujā bija jābūt ietvertam kādam īpašam regulējumam.

Tas neizriet arī no Atzinuma, kas pieņemts saistībā ar IVN. Proti, Atzinuma 6.1.3.12.punkta „f" nosacījumā ir norādīts, ka ražošanas notekūdeņus un virszemes notekūdeņus no uzņēmuma teritorijas jāsavāc un jāizmanto atbilstoši IVN ziņojumā paredzētajam risinājumam. Atbilstoši IVN ziņojumā paredzētajam jānodrošina arī jebkādu citu notekūdeņu, tai skaitā nolijumu savākšana no ražotnes teritorijām un novadīšana uz krājrezervuāru. Tas, kā trešā persona ir plānojusi savākt dažādus notekūdeņus (ražošanas notekūdeņus, sadzīves notekūdeņus, lietus notekūdeņus no ēku jumtiem un laukumiem ar

cieto segumu), ir detalizēti aprakstīts IVN Atzinuma 6.1.3.1.-6.1.3.7.punktā. No tā izriet, ka centralizētajā pilsētas kanalizācijas tīklā ir paredzēts novadīt tika sadzīves notekūdeņus, bet jebkurus citus notekūdeņus (tostarp lietus ūdeņus no cietajām virsmām) – krājtvertnē.

Tā kā zālājā/grantētajā laukumā trešā persona nav paredzējusi veikt piesārņojošu darbību (kas pēc būtības pat nav pieļaujama), bet no vietām, no kurām piesārņojums potenciāli varētu nonākt ražošanas vai notekūdeņos, ir paredzēta īpaša savākšanas sistēma un kārtība, tad apgabaltiesa nekonstatē, ka attiecībā par zālāju Atļauja būtu nepilnīga. Kārtība, kādā pieteicēja paredzējusi savākt ražošanas un notekūdeņus, aizsargā arī zālāju un grantētos laukumus no piesārņotu ūdeņu nonākšanas gruntī.

[16] Pieteicēja norādījusi, ka tiesa esot ignorējusi difūzas emisijas no gaisa nosēdumiem, kas var ietekmēt Lielupes ūdens kvalitāti. „Ūdens Struktūrdirektīva" nosaka daudzas prasības un tās nav īstenotas. Neesot ievērots arī princips, ka, ja objekts ietekmē ūdens objektu, tad jābūt arī akceptam no citām konkrētās upes baseina pašvaldībām.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa spriedumā šos pieteicējas argumentus jau ir pietiekami rūpīgi izvērtējusi, tostarp izvērtējusi gaisa piesārņojuma ietekmi uz Lielupi. Pieteicēja apelācijas sūdzībā nav norādījusi jaunus argumentus, kas jau nebūtu vērtēti pirmās instances tiesā. Jautājums par rūpnīcas darbības radīto gaisa piesārņojumu ir vērtēts arī IVN procesa ietvaros, kur Atzinuma 6.1.14.4.punktā ir norādīti nosacījumi, ar kādiem trešās personas darbība ir pieļaujama. Proti, ir jāveic darbības ietekmes uz vidi (gaisa kvalitāti) monitorings gan ražotnes ieregulēšanas periodā, gan vismaz trīs mēnešus pēc tam, kā arī ir pastāvīgi veicams monitorings emisiju avotos A2 un A1 daļiņām PM_{10} un $PM_{2,5}$, svinam, SO_2, NO_x. Ja pēc ieregulēšanas konstatēti būtiski lielāki gaisu piesārņojošo vielu emisiju apjomi kā IVN gaitā novērtētie, paredzētā darbība nav pieļaujama līdz tiek veikta emisiju izkliedes modeļa un nosēdumu modeļa verifikācija, kā arī ir noteikti citi nosacījumi. Arī Atļaujā ir paredzēti nosacījumi par monitoringu un nosacījums, ka, ja rūpnīcas darbības laikā tiek konstatēti būtiski lielāki gaisu piesārņojošo vielu emisiju apjomi kā Stacionāru piesārņojuma avotu emisijas limita projektā un Smaku emisijas limita projektā noteiktie, iekārtas darbība nekavējoties jāaptur, par to nekavējoties informējot pārvaldi, līdz tiek veikta atkārtota emisiju izkliedes modelēšana.

Ņemot vērā minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka ietekme uz gaisa kvalitāti pirms Atļaujas izsniegšanas ir novērtēta un neliecina, ka gaisa piesārņojums varētu būtiski ietekmēt Lielupes ūdens kvalitāti. Savukārt, ja tomēr tiks konstatēts gaisa piesārņojuma pārsniegums pār pieļaujamo, tad trešās personas darbība netiks pieļauta.

Norādot, ka „Ūdens Struktūrdirektīva" paredz daudzas prasības un tās nav īstenotas, pieteicēja nav norādījusi, kuras ir šīs noteiktās, bet neīstenotās prasības. Tā kā ne IVN procesā, ne Atļaujas izsniegšanas procesā nav konstatēta nelabvēlīga darbības ietekme uz Lielupi, tad pirms Atļaujas izdošanas nebija nepieciešams saņemt citu pašvaldību atļauju. Savukārt Jelgavas novada domes atļauja plānotajai darbībai ir izsniegta jau akceptējot ietekmes uz vidi novērtējumu.

[17] Pamatojoties uz visu iepriekš minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, un 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ pieteikumu par Vides pārraudzības valsts biroja 2020.gada 12.novembra lēmuma Nr.10-04/68 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Senāta Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente I.Meldere

Tiesneses I.Juhņeviča-Knoka

S.Kanenberga